І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. Тел.: HEnderson 4-0237 УНСоюз: HEnderson 5-8740 Тел.: з Ню Йорку: BArcly 7-4125 УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXIX. Ч. 9. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 16-го СІЧНЯ 1962 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 16, 1962 No. 9. VOL. LXIX.

ЗДА ПІДПИСУЮТЬ ДОГОВІР З ЕВРОПЕЙСЬКИМ СПІЛЬНИМ РИНКОМ

ЗМЕНШЕНО МИТНІ ТАРИФИ НА 20 ВІДСОТКІВ

Брюссель, Бельгія. — Згідно з радіовими повідомленнями з Брюсселю ЗДА мають підписати 16-го січня договір із представниками Европейського Спільного Ринку про зменшення торговельних тариф на 20% в порівнянні з теперішніми митними оплатами. Збоку ЗДА преговори веде Говард Пітерсон. Цей договір, — це важливий крок до того, що ЗДА зближаються до країн Европейського Спільного Ринку згідно з програмою президента Кеннеді, який вже кілька разів заявляв про те, що ця країна мусить зліквідувати ті торговельні бар'єри, які у формі високих митних тариф стоять між цією країною і країнами вільної Европи, які вже від кількох років об'єднані у Спільний Европейський Ринок та змагають до того, щоб між собою зовсім зліквідувати митні оплати. В цій організації об'єднані Італія, Франція, Західня Німеччина, Бельгія, Голляндія та Люксембург. Президент Кеннеді в своєму зверненні про Стан Унії пропонує значне зменшення торговельних тариф, бо інакше ЗДА не зможуть конкурувати з промисловими товарами в тих країнах, що належать до згаданого европейського об'єднання. Президент поставив цю справу на одному із перших місць в працях другої сесії 87-го Конгресу. Проти зменшення торговельних тариф виступають деякі промисли, які не можуть витримати конкуренції з імпортованими товарами з закордону. Проти зменшення тариф виступають і представники деяких робітничих організацій, бо внаслідок дешевих імпортованих закордонних товарів американське робітництво втрачає працю. Але уряд ЗДА з усією рушучістю старається перефорсувати в Конгресі новий закон, який змінив би теперішній закон про взаємну торговельну виміну, що тратить свою важність 30-го червня ц. р. Новий закон має вирішити справу повновластей для Президента зменшувати теперішні митні оплати до 50%. Члени Конгресу з тих стейтів, які завжди є проти зменшування торговельних тариф, заявили, що будуть поборювати урядовий проєкт, але уряд уважає справу наближення в ділянці торгівлі з закордонними вільними державами — державною конечністю, і плянує федеральну допомогу тим промислам, які потерпіли б внаслідок зниження торговельних тариф.

Уряд пропонує $5.5 більйона на космічну програму

Вашингтон. — В четвер 18-го січня президент Кеннеді предложить Конгресові бюджетове звернення на фінансовий рік 1962/63, в якому на досліди над космічними просторами призначено велику суму $5½ більйона. Коло $3 700 000 000 призначені для Крайової Аеронавтичної і Космічної Адміністрації, яка досліджує космічні простори для цивільних цілей, а решта із суми $5.5 більйона призначена є для департаменту оборони і Комісії Атомової Енергії та Бюра Погоди. Видатки на космічну програму стоять на п'ятому місці в бюджеті: на першому місці стоїть оборона, на другому витрати на ветеранів, далі йдуть рільництво і відсотки від федерального заборгування. В 1964-му році витрати на космічну програму мають винести $7 більйонів, і так буде кілька найближчих років, бо ЗДА плянують до 1970-го року здобути Місяць.

Американський експорт дає працю трьом мільйонам робітників

Вашингтон. — Уряд обороняє свої пропозиції зменшити торговельні тарифи тим способом, що американський експорт дає працю трьом мільйонам робітників, а крім того дальші три мільйони американців посередньо залежні від експорту американських товарів. Американські промисловці і представники робітничих організацій твердять, що зменшення митних оплат спричинить безробіття в цій країні, бо збільшить імпорт закордонних товарів. Уряд показує, що високі тарифи зменшують американський експорт і внаслідок цього американські робітники також втратили працю. ЗДА вивезли до Японії товарів на суму $1 700 000 000, а Японія привозить до ЗДА тільки на суму $1 500 000 000. Високі торговельні тарифи зменшили б імпорт чужих товарів, але вони і зменшили американський експорт, бо чужі країни менше купували б у ЗДА.

Згинув славний актор Ерні Ковач

Лос Анджелес, Каліфорнія. — 13-го січня згинув в автовій катастрофі славний автор комедій і комедійний актор в телевізії 43-річний Ерні Ковач. Він вертався з прийняття в пошану дружини коміка Мілтона Берла. Ковачева дружина, акторка Едді Адамс також була на тому прийнятті, але вона виїхала з нього своїм автом. Ерні Ковач був славним театральним, кіновим і телевізійним актором, а також вславився і як автор комедій, пишучи тексти до комедій, в яких виступав. Крім дружини залишив три доньки: 15-річну і 13-річну від першої дружини, і дворічну від другої. Два тижні тому він сказав, що прибуде до Ню Йорку, де на Бродвеї мав як директор керувати двома п'єсами.

В АМЕРИЦІ

● **Цьогорічного звернення** президента Кеннеді про стан Унії не могли чути судді Найвищого Суду ЗДА, бо на той самий час вони мали вже давніше визначену розправу про те, кому належить вода з ріки Колорадо: стейтові Каліфорнія чи стейтові Арізона.

● **В тижні**, що закінчився в середу 10-го січня, американські запаси золота зменшилися на $50 мільйонів і становили $16,840,000,000. Це найменший запас золота ЗДА від вересня 1939 року. Золото, — це „міжнародна валюта", яку всі країни світу радо приймають. Такою „міжнародною" валютою є американські доляри, і тому чужі держави вимінюють доляри на золото в Америці. Ціна золота — по $35 за одну унцію.

● **Сенатор - республіканець** з Арізони Беррі Голдвотер став спонзором Американського Комітету допомоги войовникам волі в Катанзі. Членом цього комітету є професор Джорджтавнського університету у Вашингтоні д-р Лев Добрянський.

● **Нюйоркський губернатор** Нелсон А. Рокефеллер заявив, що посадник Ню Йорку Роберт Ваґнер восени цього року кандидуватиме як демократичний кандидат на губернатора, якщо так вирішать позамісцеві демократичні чинники, головно президент Кеннеді. Республіканським кандидатом буде Рокефеллер.

● **Того тижня**, що закінчився в суботу 13-го січня, в цій країні випродуковано 146,600 авт, а в тому самому тижні минулого року — 110,828 авт. Тягарових авт випродуковано — 23,875, а 1961-го року в тому самому тижні — 20,246.

ПОСАДНИК ДЖЕРЗІ СИТІ ЗАПОЧАТКУВАВ ЦЬОГОРІЧНІ ПРОГОЛОШЕННЯ ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Посадник міста Джерзі Сиiті Томас Ганджемі в своєму бюрі в міському ратуші та в приявності української делеґації підписує проклямацію Дня Української Незалежности на 22-го січня 1962-го року. Українську делеґацію очолював податковий комішенер Гудсонського повіту адв. Марсел Ваґнер, який вже від років робить успішні заходи, щоб такі Дні були проголошені в місті і стейті. На фото, біля посадника Ганджемі, що підписує проклямацію, стоять: Вол. Білик, голова місцевого Відділу УККомітету, всч. о. декан Антін Борсa, місцевий український католицький парох, Роман Слободян, гол. касир УНСоюзу, Наталка Головід, урядничка канцелярії УНСоюзу, д-р Ярослав Падох, гол. секретар УНСоюзу, адв. Марсел Ваґнер, Иосип Лисогір, гол. предсідник УНСоюзу, Квітка Стецюк, урядничка „Свободи", Антін Шаран, голова місцевого Українського Народного Дому та ред. А. Драган.
(Фото: „Свобода")

Джерзі Ситі. — Томас Ґанджемі, обраний минулого року на посадника цього міста, проголосив минулої п'ятниці, 12-го січня, день 22-го січня Днем Української Незалежности, та дав доручення, щоб того дня, як і попереднього дня, в неділю 21-го січня, в якому має відбутися Свято Української Державности, на ратуші міста був виставлений синьо-жовтий український прапор побіч американського. У спеціяльній проклямації в цій справі, яку посадник Ганджемі підписав у приявності делеґації місцевої української громади та представників УНСоюзу, сказано:

„Тому, що на день 22-го січня 1962-го року припадає 44-та річниця вільної і незалежної Української Народної Республіки в місті Києві, древній столиці України, 22 січня 1918-го року; і

тому, що уподок тієї республіки чотири роки пізніше під напором переважаючих сил комуністичної Росії не послабив спротиву Українського Народу проти політичної системи, ціллю якої є заволодіння цілим світом; і

тому, що цей сміливий нарід, який в недалекому майбутньому буде в першій лінії зриву всіх поневолених націй, заслуговує на нашу піддержку; і

тому, що ми сподіємось, що це, що ми робимо тут сьогодні, прорве залізну заслону та буде новою надією і постійною заохотою для цих поневолених народів,

тому я, посадник міста Джерзі Сиiті, оцим призначаю і проголошую день 22-го січня 1962-го року як ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ та доручаю, щоби український національний прапор був публічно виставлений на міському ратуші міста Джерзі Сиіті в неділю, 21-го січня 1962 і в понеділок, 22-го січня 1962 року".

Сенатор Тирмонд проти цензури департаменту оборони

Вашингтон. — Сенатор-демократ із Південної Кароляйни Стром Тирмонд опублікував статтю, в якій атакує департамент оборони за м'якість у відношенні до комунізму, що видко з тієї цензури, яку виконує Пентаґон на проєктованих промовах і статтях вищих військовиків. В цій статті сен. Тирмонд наводить ті місця, які скреслив цензор із департаменту оборони. Ці місця будуть предметом переслухань в сенатській комісії, що її очолює сенатор-демократ із Міссіссіпі Джан Стенніс. Ці переслухання почнуться 23-го січня і триватимуть кілька тижнів. Представники департаменту оборони заявляють, що вони обстоюватимуть те, щоб і надалі можна було цензурувати промови та статті військовиків перед їх виголошенням або перед друком. Сенатор Тирмонд навів кілька речень, які цензор Пентаґону скреслив. Ось деякі з цих речень: „Комуністична змова скерована на повне панування над світом"; „Совєтська інфільтрація загрожує цій країні і поширюється у всі закутини світу"; „Постійний поступ комунізму"; „Комуністичний виклик"; „Ніщо не сталося, що свідчило б про те, що цілі міжнародного комунізму змінилися".

На новорічній імпрезі „Думки" була оригінальна програма і повна заля людей

Ню Йорк. — Баль і зустріч Нового Року, що їх влаштовує вже від років Український Хор „Думка" належить до найбільш атракційних культурних і товариських імпрез українців цієї великої метрополії. Про це найвимовніше свідчить факт, що хоч імпреза відбувається у великій залі Мангеттен Сентер, ця заля завжди виповнена по береги а білетів вступу немає вже на деякий час перед імпрезою. Її атракційна сила сягає й далеко поза Ню Йорк: до Пенсилвенії, Коннектикату й навіть Огайо й Іллиной. Цьогорічна імпреза, як і в минулих роках, відбулася на переломі старого й нового року за старим стилем, в суботу 13-го січня. На її мистецьку програму склались виступи Хору „Думка" під диригентурою Івана Задорожного, що виконав ряд колядок і щедрівок, новорічна ревія з балетом хореографією уклату Наталки і С. Нюман та в музичному оформлені і під диригентурою В. Ковалика та баль. Перед закінченням концерту голова „Думки" мґр. Леонтій Крушельницький склав присутнім новорічні побажання. Подробиці — в окремому дописі.

● **Представник фльоти** повідомив, що тимчасово прийматимуть добровольців на три роки замість дотеперішніх чотирьох років. Зголошення на три роки добровільної служби прийматимуть до 30-го червня ц. р.

Томпсон втратив знову 3 години на розмову з Громиком про Берлін

Москва. — Американський амбасадор в Москві Люеллин Томпсон мав в минулу п'ятницю 12 січня ц. р. нову розмову з совєтським міністром закордонних справ Андреєм Громиком в його кабінеті на тему Берліну й можливостей мирної розв'язки того конфлікту. Та розмова тривала три години й була продовженням першої понад двогодинної розмови на ту саму тему з 2-го січня ц.р. Томпсон відмовився будь-що сказати про хід і вислід тієї розмови з Громиком та обмежився до вислання негайно детального повідомлення до Вашинґтону та до поінформування своїх 3-ох колег, а саме британського амбасадора у Москві сера Франка Робертса, французького амбасадора Моріса Дежана й західньо-німецького — д-ра Ганса Кролля. Асистент державного секретаря Фой Коллер у Вашинґтоні поінформував про звідомлення, отримане від Томпсона, амбасадорів Британії, Франції і Західньої Німеччини у Вашинґтоні. За твердженням преси, та тригодинна остання нарада Томпсона з Громиком була цілком безплідна, бо Громико ні на крок не поступився від попередніх совєтських вимог, які для Заходу несприйнятливі. Але Совєти очевидячки не хочуть зачиняти дверей, а грати на зволікання, бо заповіджено дальші подібні розмови. У тому самому часі державний секретар Раск заявив у телевізійному виступі у Вашинґтоні, що ЗДА не думають силою скинути Берлінський мур, а пробують пробити в ньому отвори мирним шляхом, головно, щоб допомогти родинам об'єднатись.

ЗДА й Британія перестерігають членів ОН, щоб змінили поведення

Об'єднані Нації. — ЗДА й Британія перевели довгі дводенні наради над спільною політикою у відношенні до Об'єднаних Націй і на терені тієї установи. Від ЗДА у тих нарадах брали участь амбасадор ЗДА в ОН Адлей Стівенсон та асистент державного секретаря для міжнародних справ Гарляна Клівленд, а від Британії амбасадор при ОН сер Патрік Дін, Арчібалд Дункан Вилсон з міністерства закордонних справ і Джон Тагурдін, шеф відділу Об'єднаних Націй в британському міністерстві. Після дводенних нарад проголосив комунікат, сформульований дуже дипломатичними фразами й словами, проте з виразною пересторогою на адресу азійсько-африканських країн, які використовують своє право голосування і свою численну приявність в ОН для підвищування бюджету ОН, до якого самі не причиняються грошово, та для приймання таких постанов, які підривають Об'єднані Нації. В легко замаскованій формі комунікат ЗДА й Британії натаврував поведення тих азійсько - африканських країн, які підтримали СССР на Раді Безпеки в справі порушення чартеру ОН Індією через її збройну виправу проти португальських посілостей, як теж натаврував надто еґоїстичну політику новосталих країн на терені ОН без уваги на характер тієї організації і її практичні можливості.

Економічна інтеґрація Західньої Европи поступила значно вперед

Брюссель. — В суботу 13-го січня ц. р. (в Бельгії була тоді вже неділя) Рада міністрів Европейської економічної спільноти, званої популярно Спільним Господарським ринком, прийняла — після безперервних 18-денних нарад — важливі однозгідні постанови щодо спільної хліборобської політики та спільних мит на хліборобські продукти. Спір довкола цієї справи найбільш утруднював здійснювання пляну повної економічної інтеґрації шістьох членів тієї західньо - европейської організації, а саме Франції, Західньої Німеччини, Італії, Голляндії, Бельгії і Люксембургу. Теперішня постанова облегшить і приспішить переговори з Британією та іншими державами, які зголосили бажання приступити до Европейської економічної спільноти. Створено спільний Хліборобський фонд для вирівнювання втрат хліборобів в країнах, де хліборобські продукти були хоронені високими імпортовими митами. Від липня ц. р. мають бути взагалі скасовані внутрішні мита між названими шістьма країнами на муку, збіжові зерна, ярину, овочі, свинину, яйця і кури. Рішено приступити до другої стадії проєктованої повної економічної інтеґрації.

В Катанзі вспокоїлось, зате в Східній провінції Конґа бої

Леопольдвіль. — Після того, як гострий конфлікт між центральним урядом Конґа і президентом провінції Мойсе Чомбе, з активною участю Об'єднаних Націй, дещо стих з виглядами на дальше порозуміння і замирення, — спалахнув новий конфлікт, цим разом між центральним урядом і номінальним віцепрем'єром, комуністичним ватажком Антуаном Ґізенґою. Той останній швидко після свого споводного замирення з прем'єром центрального уряду Сирілем Адулею вернувся знову до Стенлейвілю, столиці Східньої провінції, яка була фортецею вбитого прем'єра Патріса Люмумби, і там далі конспірував, щоб ту провінцію відірвати від конґолійської держави. Конґолійський парлямент завізвав його до повороту до Леопольдвілю, він спершу відмовив, потім депешою погодився вернутись, але водночас старався позбутися своїх противників в Стенлейвілю. Він хотів арештувати команданта війська в Східній провінції, „генерала" Віктора Люндулю, який колись підтримував його, але потім перейшов на сторону центрального уряду Конґа. Прийшло до стрілянини між прихильниками Ґізенґи і Люндулі, при чому згинуло 17 вояків. Об'єднані Нації обіцяли центральному урядові допомогу в заходах, щоб не допустити до громадянської війни в Східній провінції. Частина жандармів Ґізенґи піддалася Люндулі, а тоді Ґізенґа повідомив уряд Конґа, що він „вертається" перейняти пост віце - прем'єра. Проте його, мабуть, радше арештують.

В Ню Йорку зорганізували новий Відділ Союза Українок

Ню Йорк, Н. И. — 10-го січня в залі Українського Інституту Америки зорганізовано новий Відділ Союзу Українок Америки. До Управи нового Відділу вибрані: пані Марія Душник — голова, пані Марія Лисогір — містоголова; пані Лілі Боханко — секретарка; пані Анна Безко — скарбник; три члени Управи — пані Стелла Клавсник, пані Анна Косців і пані Ольга Літепло. Цей Відділ зорганізовано з ініціятиви пань Мері Лисогір і Мері Душник у співпраці з панею Іриною Падох, головою Окружної Ради Союзу Українок в Ню Йорку. Від Окружної Ради були делеґатки на ці Збори пані І. Падох і пані Леся Різник — як дорадниці, і пані Ірина Кошовська.

АСАМБЛЕЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ ВІДНОВЛЯЄ НАРАДИ ПІД ЗНАКОМ КОЛОНІЯЛІЗМУ

Ген. секретар ОН У Тант

Об'єднані Нації. — В понеділок 15-го січня ц.р. почалась друга частина 16-ої Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, перерваної 20-го грудня м.р. На денному порядку стоїть передусім справа португальської колонії Анґолі і бельгійської вірчої території Руанда-Урунді. На тій сесії будуть, мабуть, дебатовані також справи британських колоній Родезії, яка має дістати автономію, і Британської Ґвіяни, що є на черзі до своєї незалежности. Неполагодженою з попередньої сесії залишилась скарга Куби проти Америки. Всі ці справи напевне викличуть дуже палкі дебати, особливо Анґолі. 5-членна слідча Комісія Об'єднаних Націй, яка прослідила відносини в Анґолі всупереч опозиції Португалії, ствердила, що тамошні заворушення є вислідом „загального невдоволення" існуючим в Анґолі португальським режимом. Азійсько-африканські члени ОН приготовляють гостру протипортугальську резолюцію, яка може спричинити виступлення Португалії взагалі з Об'єднаних Націй. Після того, як Рада Безпеки Об'єднаних Націй не була всилі внаслідку „вета" Совєтів і трьох інших неґативних голосів азійсько-африканських держав засудити в будь-якій формі збройне завоювання португальської посілости Ґої, португальський прем'єр заповів, що Португалія „може не буде першою, але одною з перших" держав, які покинуть Об'єднані Нації. З'єдинені Держави стараються цьому запобігти й тому заходяться біля злагіднення протипортугальської резолюції в справі Анґолі, але невідомо, чи це вдасться. Азійсько-африканські делеґати вже від кількох днів нараджуються над кампанією проти Португалії у користь Анґолі, а Совєти і їх сателіти доливають оливи до вогню, не з любови до Анґолі, а щоб зробити нові труднощі Атлянтійському блокові, до якого належить Португалія. ЗДА хочуть, щоб в резолюції Генеральної Асамблеї „приймалось до відома" рішення Португалії ввести в Анґолі поважні реформи. Щодо Руанда-Урунді, то й сама Бельгія погоджується, щоб та колонія дістала самостійність до кінця 1963-го року. Бельгійський міністер закордонних справ Поль Генрі Спаак прибув уже до Ню Йорку, як також кілька міністрів тієї автономної африканської колонії. Невирішеною є ще справа повної уніфікації Руанда-Урунді, де панують різні течії. В усякому разі ця сесія ОН стоятиме, мабуть, знову під знаком колоніялізму, обмежена знову виключно до африканських колоній.

Гарриман відлетів до Женеви на конференцію про Ляос

Женева. — Аверелл Гарриман, який був головним американським делеґатом на 14-членну міжнародну конференцію про Ляос та в міжчасі став асистентом державного секретаря для далеко-східніх справ, прилетів з Вашинґтону, щоб особисто допомогти конференції з трьома ляоськими князями, розсвареними лідерами трьох політичних таборів, які прибули до Женеви на заклик офіційних ‚спонзорів' Женевської конференції: міністрів закордонних справ Британії і Совєтського Союзу. Головна перешкода в осягненні порозуміння лежить у вимозі „невтраліста" князя Суванни Фуми, щоб ресорти війська і внутрішніх справ належали йому, невтралістові, — проти чого виступає теперішній прозахідній прем'єр Бун Ум і його „сильний муж", генерал Фумі Носован. Америка раніше підтримувала Буна Ума проти Суванни Фуми, але тепер змінила політику і підтримує Суванну Фуму та його вимоги й заходи, вважаючи, що це єдиний спосіб, щоб оминути або повне заволодіння комуністів в Ляосі або велику збройну інтервенцію ЗДА з небезпекою поширення конфлікту на світову війну. ЗДА зробили натиск господарськими санкціями проти уряду Буна Ума, щоб той прилетів до Женеви. Гарриман буцімто має надію, що йому вдасться в безпосередніх нарадах з совєтським головним делеґатом Георгієм Пушкіном дійти до порозуміння, бо СССР нібито не хоче, щоб в Ляосі закріпили свої впливи китайські комуністи та щоб справа Ляосу погіршила можливості якогось порозуміння за Берлін.

У СВІТІ

● **Західньо - німецькі** промислові кола поставились дуже критично і недовірливо до совєтської на око приємливої пропозиції, що у випадку німецько-совєтської „угоди" німецький промисл матиме совєтський ринок збуту „наче океан широкий". Інститут Німецького Промислу в Кельні подав такий коментар до тієї совєтської пропозиції, що по-перше в СССР не існує вільної торгівлі, а далі, що за бажанням Совєтів щодо поширення закордонної торгівлі криється повна невдача промислової продукції в Східній Німеччині і в комуністичному Китаї та нездатність Совєтського Союзу виповнити тамошні прогалини власними товарами.

● **Французи**, які втікають з Альжиру до свого европейського материка, опиняються у прикрій моральній і матеріяльній ситуації. Французький закон передбачує допомогу тільки репатріянтам з Марокка і Тунісії, а не з Альжиру. Мешканці метрополітальної Франції ставляться настороженно, а то й вороже до своїх земляків з Альжиру, яких обвинувачують у спровокуванні альжирських арабів до партизанської війни та у такому еґоїстичному екстремізмі, який внеможливлює замирення в Альжирі.

● **18 пасажирів бельгійського літака**, що його большевицькі військові літаки втягнули над територію підсовєтської Вірменії і примусили приземлитись там, хвалять совєтську „гостинність". Большевики примістили всіх у вигідному готелі в місті Грозному, а відтіль відправили своїм літаком до Москви, звідкіля вони відлетіли на Захід. Залога бельгійського літака залишилась ще в Грозному з літаком.

● **В Ірані** прийнято закон про земельну реформу. Земельні власники не мають права мати більше, як одно село. Всю надвишку їх земельних посілостей держава забирає за викупом задля парцеляції між без- і малоземельних. Найперший приклад дав сам іранський шах Різа Палеві, дарувавши на парцеляції великі свої земельні обшари.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25—Jersey City and Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65c.
Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Сіті і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок. — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Оптимізм Президента

У щорічному традиційному Зверненні про Стан Унії президент З'єдинених Держав подає перегляд усіх найважливіших внутрішніх і міжнародних проблем, що ними займається державна політика, яка знаходить свій відгук у працях Конгресу.

Це друге з черги таке звернення президента Джана Ф. Кеннеді. Перше, що він його виголосив зараз на вступі свого урядування, стояло під знаком грізної міжнародної ситуації і похмурих перспектив, перед якими опинилася країна з її місією лідера вільного світу. Тому та перша промова Дж. Кеннеді була сповнена драматичними закликами та заповідями, і коментатори порівнювали її з історичною промовою Винстона Черчилла про „кров, терпіння і сльози", що їх він може обіцяти своїм землякам. Промова, яку президент Кеннеді виголосив у Конгресі в минулий четвер, значно різнилася своїм змістом і тоном. Вона також не позбавлена ідеалізму, яким було пройняте звернення про Стан Унії Дж. Кеннеді з 1961-го року. І тепер він каже про „тягар і славу свободи", про необхідність „виправдати надії світу — здійснюванням власної долі". Він знову пригадує „виклик", перед яким стоїть Америка, і її обов'язок той виклик прийняти, щоб боронити волю не тільки власну, але й світу. Чи може бути сильніше підкреслений ідеалізм, як заявою про готовість воювати в обороні двох мільйонів західніх берлінців?!

Однак, велика більшість цьогорічного звернення Президента присвячена справам практичним. Економіка переважає над політикою і культурою. Економіка тісно зв'язана з суспільними проблемами, щоб підвищення добробуту й життьового рівня йшло впарі з кращою опікою над потребуючими — у власній країні й недорозвинених чужих країнах. Загалом Президент вичислив 34 справи, що їх мав би полагодити Конгрес. Є між ними багато проєктів, які через свій контроверсійний характер не перейшли в минулій сесії Конгресу, як ось допомога шкільництву, є вимога уділити Президентові повновласті на зменшення — у випадку потреби — прибуткового податку та на зниження імпортових тариф. Деякі законодатці відразу висловили сумнів, чи такі повновласті не були б обмеженням суверенних прав Конгресу, і цей сумнів дає передсмак боротьби, яка розпалиться в Конгресі, коли ці справи стануть там актуальні. З найперших коментарів американської преси можна виснувати прогнову, що й сам Президент, мабуть, не наполягатиме на прийнятті деяких заповіджених ним законопроєктів, як ось, наприклад, про скасування іспитів грамотности для південних негрів при признаванні їм права голосування. Є між заповідженими справами й передбачення висаду людини на Місяці в найближчому десяткові років, що залежить не тільки від висоти щорічного бюджету. Очевидно, що коли Президент заповів зголошення зрівноваженого бюджету, але водночас зажадав збільшення видатків не тільки на збройні сили до $51 більйонів, але й на публічні роботи та на різні соціяльні користі, то це викликає сумніви щодо можливости зреалізування тих плянів. Але це вже належить до подробиць законодатної діяльности Конгресу в найближчих місяцях.

Назагал звернення Президента було сповнене оптимізмом. Він стосувався і внутрішніх справ країни — її господарського розквіту, збільшення збройної потуги, покращання загального духового клімату, — і міжнародної ситуації. Президент вірить, що ні справа миру, ні справа волі не є пропащі, що вільний світ може й мусить успішно оборонитись проти наступу ворогів миру і волі. І коли він вимагає підтримки у цих своїх зусиллях, то напевно її дістане.

У Січневі Роковини

Зближається пам'ятна для українського народу, записана золотими буквами в історії України дата 22-го січня — роковини проголошення Незалежности й Соборности України. Як і кожного року, обидві ці річниці, що припадають на день 22-го січня, будуть відзначені урочистими святкуваннями, проклямаціями, вивішуванням прапорів, академіями, концертами й іншими імпрезами. Як і щороку, ці річниці дадуть нагоду українським громадам і організаціям законтивізуватися, поглибити й поширити свою політичну та інформативну діяльність.

У зв'язку з цим перед організованою українською спільнотою З'єдинених Держав Америки стоїть ряд конкретних завдань, що мали б бути здійснені для актуалізації української проблеми в світі, в інтересі справи українського визволення.

Довголітніми зусиллями і заходами українська спільнота у ЗДА добилася офіційного визнання українських національних та державних аспірацій збоку урядових чинників ЗДА — Конгресу, багатьох губернаторів стейтів і посадників міст. В Сенаті і в Палаті Репрезентантів українські священики проводять у день 22-го січня молитву за Україну, а сенатори й конгресмени зголошують свої промови і статті до Конгресового рекорду. В багатьох більших і менших містах Америки день 22-го січня проклямовано, як День Української Незалежности, і його відзначають проклямаціями та вивішуванням американських і українських національних прапорів.

Проте, це відзначування не охопило ще всіх тих міст і осередків, де живуть українці. І тому одним із перших завдань в цьому місяці буде проведення всіх потрібних заходів, щоб Український День був проголошений всюди. Не можна ні в якому випадку допускати до того, щоб з тих чи інших причин не відбулося проголошення Дня Української Незалежности в тих містах і громадах, де минулими роками воно вже мало місце.

Друге важливе завдання, що мусить бути виконане напередодні Січневих Роковин — притягнення до участи в урочистостях не тільки офіційних стейтових чи міських чинників, але й репрезентантів американського громадянства, зокрема представників обидвох провідних американських партій — Демократичної і Республіканської. Українці в ЗДА, які у своїй більшості є вже американськими громадянами, повинні не тільки включатися поголовно в діяльність згаданих партій, але водночас із цим проводити всі заходи для того, щоб притягати провідні партійні кола і членів до участи в українських урочистостях, імпрезах, ознайомлюючи їх таким способом з українськими аспіраціями і змаганнями. Особливу увагу в цьому напрямі треба присвятити американській, передусім високошкільній молоді, в чому велику ролю можуть відіграти наші студентські громади й клюби в різних університетських осередках, спонукуючи до участи у відзначуванні Дня Української Незалежности якнайширші кола з-поміж своїх колеґ.

І вкінці — третя вимога, уже престижевого характеру. Відзначаючи урочисто Січневі Роковини і притягаючи до участи в цих урочистостях американців і репрезентантів інших національностей, що живуть в ЗДА, українські громади й організації мусять виступати якнайбільш сконсолідовано й однозгідно. Роковини української Незалежности і Соборности не можуть стати приводом для розрізнених окремих українських виступів у тих самих місцевостях, для влаштовування двох чи й більше святкувань цих річниць, до того ж в тому самому дні. Відзначування їх мусить проходити під знаком якнайширшої національної солідарности і сконсолідованости.

ЗАВСІДИ НАЙЗДОРОВІШИЙ ЕЛЕМЕНТ

Щоденник „Денвер Повст" з 20-го грудня минулого року у своєму кутику „В цьому тижні — з релігії" вмістив дуже імпонуючу світлину з написом „Інтронізований Єпископ" і поясненням: „Єпископ Ярослав Габро, 42 роки, в Шикаґо в часі його інтронізації на єпископа нової української епархії для римо-католиків візантійського обряду, дає цілувати ризи. Зліва канцлер о. Волтер Паск". За відомостями української преси багато й інших американських газет подали вістку про цю подію, а деякі з них вмістили й ширші інформації.

Читаючи статтю Р. Завадовича „Мати про свого сина" („Шлях" ч. 51), довідуємося ближче про соціяльне походження того, хто стає гордістю не тільки його шановної матері, і не тільки української спільноти в Америці, але також гордістю нашого народу. І мимоволі насуваються думки, якими хочемо поділитися тут з нашими читачами.

Минули роки нашого перебування в Америці, які вже тепер дозволяють нам бачити висліди з того перебування. Після коротенької, найпростішої аналізи приходимо до не дуже потішаючого висновку, а саме, що наша політична еміґрація далеко не виправдала сподівань у вихованні своїх дітей на користь України, яка так потребує нашої допомоги.

Правда, тут і там чуємо й читаємо про дітей наших політичних еміґрантів, які роблять осяги в науці, але в більшості ділянки, в яких вони працюють, забирають нам ту талановиту молодь, і в результаті користь нашій загальній справі з тих осягів якщо не дорівнює нулеві, то зовсім мінімальна.

Треба сказати собі правду, що значна частина нашої політичної еміґрації, яка до того ж зве себе інтеліґенцією, не тільки не оправдала сподівань, але й своїм поступуванням шкодить суспільно-громадській справі. Це є досить болюче, навіть не зважаючи на той історичний факт, що запорукою у боротьбі нашого народу за державну незалежність завсіди був хребет українського народу, його найздоровіший стан — селянський. Таким він показав себе в найтяжчих часах нашої історії, таким він показує себе і тут, на еміґрації.

Ось і тепер бачимо, кого видонила із себе для нашої Церкви українська селянська родина. А погляньмо на суспільно-громадську ділянку: найбільший наш сучасний політичний діяч, уродженець Америки, є сином батьків без наукових титулів. Таких прикладів можна навести багато. Очевидно, ми мусимо високо цінити наших інтеліґентів, які в несприятливих умовинах творять або намагаються творити щось корисне для нашої поневоленої Батьківщини в ділянці рідного мистецтва, літератури, історії, політики і т. п. Але ми маємо оправдане застереження проти тих, на яких, кажучи словами Франка, батьки надармо видали народний гріш, які мають себе за українську інтеліґенцію тільки з титулу набуття високої освіти.

Коли приглянемося ближче життю цієї „інтеліґенції", то відразу збагнемо, чому їхні діти не можуть осягнути того, що осягнули діти наших селян. Загально кажучи, примітивізм їхнього способу думання і поступування не дозволяє не тільки їхнім дітям вибитися поза пересічність, але, на жаль, він гальмує і шкідливо впливає на здоровий український елемент. Ані приватне, ані громадське життя цієї „інтеліґенції" не впливає корисно на „простолюддя", як то згірдливо називають різні „інтеліґенти" наших селян. Такого роду „інтеліґенти" не можуть послужити прикладом для наших селян ані в жертвенності на рідні цілі, ані в громадському патріотизмі. Їхні діти часто заледве можуть витиснути із себе кілька українських слів, а їхнє знання про Україну — жалюгідне.

Той, хто нині працює для громади, знає, як то ті наші „політичні еміґранти" з ентузіязмом критикують все і все, але на громадських зборах, де треба взяти на себе обов'язок, їх не видно, тим більше не видно їх на збіркових листах, чи на листах платників УККА.

Тим, що керують життям громадських установ та організацій, завсіди треба мати ці факти на увазі. І тим більше треба виявляти зрозуміння і симпатії до здорового та корисного елементу нашої спільноти.

К. К.

„РІЗДВЯНИЙ ПЕРЕЛІК ПТАСТВА"

Почавши від 1900-го року, через три дні після американського Різдва, кожного року відбувається на півдні З'єдинених Держав традиційний перелік американського і канадійського птаства, яке в холодних зимових місяцях шукає собі притулку в теплому кліматі. Централя своєрідного перепису птаства Північно-Американського континенту розташована в надморському затишному місті Бредентоні, на Флориді. Засновником цього добровільного товариства, п. наз. „Різдвяного Переліку Птахів", був великий ентузіяст з ділянки американського птахознавства, д-р Френк М. Чемпен, який у 1900-му році зорганізував був на Флориді оригінальну кампанію переліку птахів, яка з бігом часу поширилися на ряд інших „теплих стейтів".

В першому році існування т-ва „Різдвяного Переліку Птахів" всього лише 27 аматорів взяли участь у важкому й скомплікованому переписі небесних створінь, виславши до новозорганізованої централі 25 рапортів - звідомлень про свою працю. Зате минулого року вже понад десять тисяч людей брало участь в цій оригінальній кампанії, що прислали до централі аж 629 звідомлень, з яких скомпоновано досить точну статистику про види та кількість двокрилих мандрівників, які, тікаючи від холодів і снігів, збираються масово на тимчасових місцях свого „постою".

Техніка й процедура пташиного переліку досить цікава й складна. Кожна група добровільців — обов'язково членів т-ва „Різдвяного Переліку Птахів", дістає від централі певну територію для своєї праці, яка хитається поміж десятьма-п'ятнадцятьма квадратовими милями. Від куща до куща, від дерева до дерева, з вулиці на вулицю кожного містечка аж по мочари й надбережні морські простори — іде безупинна „ловля" на папір десятків і соток завважених по дорозі птахів. Учасники такої ескапади, окрім доброго зору, бистрої орієнтації в терені й „на небі", мають відповідну теоретичну й практичну підготову з ділянки птахознавства.

Минулого року ця незвичайна армія птахознавців подала до відома, що на східньому побережжі Флориди виявлено приблизно тридцять тисяч чапель. Деякі птахи, звітують їхні добрі приятелі з централі в Бредентоні — легко знайти й обчислити. Це ті роди небесного птаства, які протягом року не змінюють барви свого пір'я. Або ті роди, які від свого „дитинства" аж по „зрілі роки" носять таку саму „шату". Найбільше мороки з тими сезоновими іміґрантами, які або змінюють свій колір з бігом часу, або перелицьовують свою зовнішню подобу із зміною сезону, тобто мають інший вигляд на американському континенті, а інакший на Флориді і в сусідніх з нею теплих стейтах.

Офіційний день учасників пташиного цензусу розпочинається із сходом сонця і триває без перерви аж до заходу. Минулого року одна лише група птахознавців, в одному лише районі в Нешвиллі, стейту Теннесі — налічила вісімсот тисяч шпаків. В тому самому стейті п'ятнадцять груп, на площі в п'ятнадцять квадратових миль для кожної групи — зареєстрували 107 різних видів з родини шпаків, налічивши 13 547 репрезентантів пташиного роду!

Найтяжча робота для учасників кожнорічної пташиної „Різдвяної експедиції" над морськими берегами, над річками і озерами. В тих околицях птиця дуже обережна і незвичайно полохлива, мабуть тому, що рідко коли бентежать її двоногі істоти.

Роберт В. Увелс, член централі „Різдвяного Переліку Птахів" подав з початком цього року таке своє міркування: „Ми й досі не знаємо в усіх деталях мотивів і способів мандрівки сотень тисяч птахів з півночі на південь, але одно для нас ясне: тих птахів зустрічаємо ми у себе кожного року в одній і тій самій порі — і кожного року з приємністю забираємось до нашого діла — лічити їх".

С. Т.

В ЗИМОВУ НІЧ

Віє... Віє... Дзвонить,
стелеться...
Хто ти і чия? Чому сама?..
В санки золоті впрягла
метелицю
Чарівна снігуронька — зима.

Дарма хочеш ти мене завіяти...
На душі вишневий тане сніг...
Серцю просто хочеться
помріяти
І послухать казку з уст твоїх.

Тихий гай пишається
мережками,
А на віях — лід замерзлих
сліз,
І дзвенять блакитними
сережками
Віти вкритих інеєм беріз.

Пахне сніг черемхами та
липами,
Тіні на снігу — як синій сон.
І клюють зернинки зір
розсипаних
Красні снігурі з моїх долонь.

Чи не твій то вогник в лісі
світиться?..
Сонно сосни з вітром гомонять.
Під дугою щербленого Місяця
Литі з льоду дзвоники
дзвенять.

Там десь, за снігами та
завіями,
В кришталевім теремі ночей
Буду слухать голос твій
замріяний,
І дивитись в синь твоїх очей.

ГРИГОРІЙ КОВАЛЬ

В. Кузьминський

ЯК КУПУВАТИ ХАТУ?

Під таким заголовком розв'язує пан І. Василишин в „Нашому Світі" (ч. 7) тяжку проблему, тільки подекуди — легкими словами.

Я дуже уважно прочитав статтю п. Василишина, бо це ж перша стаття такого роду в українській пресі. Крім того, це ж проблеми нашого фаху. В деяких місцях автор наводить дуже цікавий матеріял, який вимагає теоретичного знання в цій ділянці, але назагал в його статті є чимало суперечностей і неясностей. Я дуже радий, що нарешті й про це у нас пишеться, але, коли взяти таку аналізу під фахову люпу, стан речей виглядає дещо інакше.

Наприклад, п. Василишин каже, що для купна хати потрібно великого досвіду, щоб не стати жертвою несовісних посередників чи будівничих. На іншому місці він твердить, що приватні купна — без брокерів — можуть вийти за нижчу ціну, бо продавець тоді не платить комісового. Під кінець, однак, таки радить звертатися до брокерів, тільки добре приглянутися, хто вони є.

Протягом останніх років я працюю в цій ділянці, перейшов добрий вишкіл і співпрацював з великими фірмами. У висліді цього мені відомо таке:

Той що продає, має звичайно більше досвіду, ніж той, що купує. Він знає також відношення цін у своїй околиці, дефекти продаваного об'єкту і. т. д. Отже, якщо купувати безпосередньо у нього, завжди є можливість бути ошуканим. Пам'ятаймо, що певна частина домів продається з якоїсь неґативної причини. Щоб ту причину пізнати, треба бути експертом із спеціяльним досвідом. Треба бути знавцем околиці, бо кожна з них має інші ціни, як теж і вартості або загрози в майбутньому. Найкращими такими знавцями є банкові експерти, які оцінюють будинки для уділювання морґеджів, ліценційовані брокери або судові знавці.

Не беріть ніколи за дорадника того, що працює при розвалюванні будинків або роками був дженітором. Злим дорадником є також той, кого вмовили купити однородинну хату, він протизаконно винаймає 7 умебльованих кімнат і намовляє й вас так само зробити. Він навіть заведе вас до того самого сейлсмена, який йому продав дім, бо за це одержить 100 долярів — теж протизаконно.

А тепер дещо про ті „приватні купна, з нижчими цінами". Тут криється дуже добрий трюк, який завжди виходить в користь продавця. Наведу кілька практичних випадків:

Пан Б. шукав дому. Оглядав тільки гарні або нові доми, в найкращих дільницях. Йому здавалося, що в нас ціни зависокі, але він „набирався досвіду". Одної неділі він прочитав оголошення про те, що в Джексон Гайтсі продають хату — „приватно". Негайно туди — це мусить бути „барґейн"! Пан Б. не знав, що цей самий дім продавало кілька брокерів вже протягом року. Спочатку продавець, як звичайно, зажадав високу ціну — $30 000. Однак протягом року, при кількох перспективах продажу, брокери сторгували ціну на 28 500 включно з комісовим. Продаж все одно не вийшов. Власник маючи тепер такого „приватного" покупця, як п. Б., шепнув йому на вушко: „Я тобі віддам дешевше, бо мені не треба платити брокерові, бери за 30 000". „Досвідчений" п. Б. пішов на цю штучку і купив дім за 29 500. Ми цей дім панові В. не показували, бо він шукав чогось іншого. Отже, ми не заробили комісового, а пан Б., подарував продавцеві 1 000 долярів. Такі випадки трапляються дуже часто.

Щодо нечесних посередників, мені здається, що п. Василишин має на увазі тих, які в останніх роках масово пустилися до цього „бізнесу", не маючи ані знання, ані урядового дозволу, тільки для того, щоб заробити трохи „комісового". Їм не залежить на тому, до кого покупця завести. Такий „чорний брокер" звичайно радить купувати хату, яку його приятелеві показують, щоб дістати легкого „хабаря".

Є також і несолідні брокери чи й сейлсмени — я не перечу, так само, як є нечесні люди у кожному фаху. Старе прислів'я каже: „Немає села без болота". Мені доводилось кілька разів з такими особами працювати, поки не пізнав їх правдивого обличчя.

Трапляється й таке, що купець навибає хату і погодиться на ціну, а тоді приходить до нас за порадою. Більшість таких домів у нас вже зареєстрована, а якщо ні, тоді ми додатково переведемо докладну інспекцію такого об'єкту, при чому робимо це безплатно, як покупець собі цього бажає. Якщо він, по такій оцінці, не тратить заінтересовання до того об'єкту, тоді ми переводимо трансакцію за ту саму — ним втортовану ціну. Продавець майже ніколи не відмовляє платити комісового (в деяких випадках тільки частину), бо йому на продажі залежить.

Я не розумію також, як пан Василишин прийшов до висновку, що ціна дому не сміє перевищувати дворічного заробітку покупця. Як воно виглядає в практиці, може послужити ось такий приклад:

Пан К. купив дім у добрій околиці за 34 000 долярів. Його річний заробіток — 7 000. Дім приносить, крім його 5-кімнатного мешкання, 280 дол. місячного чиншу. Ця сума покриває всі видатки, включно з морґеджом. Пан К. мешкає без доплачувань! Натомість пан О. купив хату — на його власне бажання — в далеко гіршій дільниці, за 16 000 долярів. Його річний заробіток — 8 000. Хата приносить місячно тільки 70 дол. Отже, пан О. мусить кожного місяця докладати з власної кишені 98 долярів. Всі ці факти не видумані.

Мій висновок такий: за добрий, рентабельний дім, у добрій околиці нормально майже ніколи не переплачується. Натомість за дім у поганій околиці, якщо він не приносить поважної суми ренту, куплений навіть за однорічний заробіток покупця — переплачується. Пан Б. має дім у поганій околиці Брукляну, який уже продає цілий рік за $7000 і не може його продати.

Про те, як, на мою думку, купувати хату і як виглядають сьогоднішні інвестиції в нерухомому мастку, постараюсь в найближчому часі написати більше.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим співвласниками 25-мільйонового майна організації!

Дмитро Бречка, кол. поручник УГА

ДО ІСТОРІЇ 9-ої БЕЛЗЬКОЇ БРИГАДИ УГА

(Спогад)

(3)

Ворожі частини знаходилися в тім часі: в Раві Рускій, на фільварку в с. Гребенному (кіннота) та в містечку Любичі Королівські (піхота, артилерія). Звідтіля вони висилали свої стежі й робили напади на довколишні наші села: Корці, Махнів, Річки, Забіря, Гійче, Синьковичі. Напавши на село, стягали контрибуцію з селян в харчах, одежі (кожухах), безрогах а, награбувавши всього доволі, верталися з „воєнною здобиччю" до місця свого постою. Найбільше з усіх сіл терпіло с. Корці, положене близько залізничого шляху Белзець-Любича-Рава Руська. Впродовж грудня 1918 року, поляки сім разів нападали на це село. Під час одного нападу перевели, як звичайно, грабункову реквізицію селянського майна та забрали з собою 46 селян.

Дня 15-го грудня 1918 року прибув для скріплення Угнівського відтинку Гуцульський курінь піхоти 36-го полку ім. гетьмана Мазепи, під командою пор. Петра Шлемкевича. Курінь складався з чотирьох піхотних сотень та одної сотні кулеметів. Командантами сотень були: чет. Степан Васкан, чет. Юрко Мельник, чет. Микола Арсенич, хор. Ярослав Чубатий і хор. Іван Лемішка.

Майже одночасно із прибуттям Гуцульського куреня, прибув до Угнова сот. Володимир Стафіяк й перейняв команду угнівського відтинку. Його адьютантом був спершу хор. Мирон Матюк, а потім хор. Іван Лемішка.

Згодом прибув ще на підкріплення наших сил відділ чорношличників з Холмщини в силі коло 50 козаків, під проводом сот. Ярощука.

У відплату за висадження зал. мостів і спалення бараку, нашими відділами, в Белзці та Любичі, поляки протягом кількох днів атакували сильно с. Корні. Сотні Гуцульського куреня завзято боронили село. Але під напором переважаючих ворожих сил були змушені відступити на краще укріплені позиції до с. Вербиці. Два чи три дні після цього наші частини знову зайняли с. Корні, при чому уступаючий ворог спалив його. Десятки польських трупів вкрили поля довкруги Корнів.

В тім часі прибула до с. Піддубець перша з черги батерія артилерії під к-дою пор. Івана Околота. На відтинку Угнова вперше в тій війні заграли українські гармати.

В перших днях січня 1919 року відбувся сильний ворожий нічний напад на с. Махнів. Наша залога села була надто слаба (60 людей), щоб відбити ворога. Тому, після короткої рушничної перестрілки, наказав я своєму відділові відступити до Вільки Вербицької (присілок Вербиці). Другого дня прийшла нам допомога з двох чи трьох угнівських сотень, під проводом чет. Пушкаря і ми зробили протинаступ і відбили село Махнів. Поляки, які зайняли село попереднього дня силою трьох сотень і відділу кінноти, мали тоді великі втрати в людях і майні. Ми здобули дві польові гармати і коло 10 кулеметів, кільканадцять осідланих коней і полонених. Махнівські поля встелилися польськими трупами. Поляки в паніці подалися в сторону села Тенетиськ і Любичі Королівської. Цей наш успішний протинаступ настроїв бадьоро наше воюцтво і махнівських селян. Ще довгий час розказували мені махнівські ґазди, як то вони помагали нам бити ляхів, чим попало, коли польські вояки хотіли скритися в їхніх стодолах і хлівах перед гайдамаками.

Після того протинаступу залишились в Махнові моя сотня і сотня чет. Осипа Табаки, а інші відійшли на другі села відтинку „Угнів".

Другий з черги більший польський наступ на Махнів відбувся на сам наш Святвечір, 6-го січня 1919 року. В Навечер'я Різдва два гімназійні учні з Угнова привезли вечерю для наших сотень. А ввечері приїхав до нас чет. Пушкар, в товаристві чет. Михайла Чіха і кількох вершників, щоб спільно з нами поколядувати. Незабаром опісля прийшла на нашу кватиру, що містилася в школі, дочка пароха о. Яцева, п-ні Слава Яремова і запросила старшин на вечерю. На її прохання і за згодою Пушкаря пішли ми туди, зарядивши передтим гостре поготівля, бо сподівалися нападу поляків. Після вечері вернулися всі до школи, де колядували разом зі стрільцями. Опісля четарі Пушкар і Чіх поїхали санками в сторону Руди Журавецької „наполохати ляхів" дерев'яною тарахкавкою, що імітувала кулемет. Чет. Табака і я пішли на інспекцію сотень. Моя сотня виставляла тоді чотири застави, а то: на присілку Вусики, на фільварку від сторони Корнів, на дорозі від сторони Руди Журавецької і на горбку від сторони Журавців. Остання мала найважче завдання, бо була найдалі висунена в напрямі ворога. Я вибрався спершу до застави на фільварку, що була під командою дес. Юрка Білого. Тут почули ми три стріли від сторони Журавців. Був то умовлений знак, що наближається ворог. Дорушивши дес. Білому скріпити заставу, пішов я негайно до села, щоб з'ясувати ситуацію. (Не пригадую собі, чи говорив я десятникові про те, що Пушкар був у нас на вечері). В шкільному будинку не застав я вже нашої резерви, ні взагалі нікого зі старшин і стрільців. Надбіг мій сотенний кухар і сказав, що поляки вже на подвір'ю Чорнобая, де стояла сотенна кухня. Тоді побіг я в напрямі місцевого цвинтаря, де повинна була бути наша резерва з сотні чет. Табаки. Була густа мряка. Чет. Табака, побачивши, що хтось заходить його з-заду, націлився на мене і крикнув по-польськи: „стуй, кто єст?" Догадуючися по рості, що то Табака, крикнув я: Бречка! „Ну, маєш щастя", — сказав він до мене. Ми вирішили відкрити короткий, але сильний вогонь з рушниць в сторону цвинтаря, бо з тієї сторони почули ми якийсь шелест. По кількох хвилинах застановили ми вогонь і тоді почули в околиці цвинтаря зойки польською мовою „для Боґа!" А поляки ввесь час вперто мовчали, не стріляли, бо, як опісля ми довідались від полонених вояків, вони вирішили зайняти Махнів без одного стрілу. Така ситуація на фронті та ще серед густої нічної мряки, без змоги освітлити терен, впливає від'ємно на боєздатність війська.

СОЮЗОВЦІ! КОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УЖЕ РОЗПОЧАЛАСЯ. ЇЇ МЕТА: 2,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ. ЇЇ КЛИЧ І ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ДЛЯ КОЖНОГО З НАС: 25 ЧЛЕНІВ ДЛЯ 25 КОНВЕНЦІЇ!

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік VIII. ГРУДЕНЬ 1961 — СІЧЕНЬ 1962 Ч. 1 (80)

Йосип Лисогір

НОВІ ВИГЛЯДИ, МОЖЛИВОСТІ І ПОТРЕБИ

Серед багатьох міжнародних політичних криз і турбот, що їх приніс і залишив Америці вже минулий 1961-ий рік, відрадним явищем треба вважати факт, що в економічному відношенні той рік закінчився для нас надійним і оптимістичним акордом. Економічні підсумки року потверджують недвозначно, що рецесія із познаками депресії минула та що наша країна ввійшла в стадію нового господарського розквіту. Загальна крайова продукція, або вартість всіх випродукованих товарів й оплачена праця зросли від першого кварталу по останній на кругло 8%. Безробіття зменшується, промисл плянує підвищені видатки на поліпшення й нові споруди, а мешкальні будівельники заповідають вибудування в 1962 році близько 1 500 000 нових домів. Населення збільшилось на поверх 3 мільйони душ і постійно зростає. Торгівля видатно розвивається. У тому самому напрямку маршує господарське життя і в Канаді.

Порівнюючи розвиток Українського Народного Союзу з загальною економікою З'єдинених Держав і Канади, бачимо тут велику схожість. З початком минулого року приєднювання нових членів до УНСоюзу поступало слабшим темпом, як у 1960-му році, який був поганим роком, і ми втрачали більше активних членів, ані ж здобували нових, хоч загальна кількість членів збільшилась. Було багато причин для такої тенденції: і погана погода, і брак зацікавлення збоку молоді, замалий хист у суперництві з асекураційними компаніями і, вкінці, і безробіття. „Пошкодований терен" став популярним терміном і докликувались на нього, як на привичне виправдання, навіть ті, які воліли не працювати в районі, де не було взагалі ніякого безробіття.

Як згадано у „Свободі" з минулого тижня, наша 1961-ша передконвенційна кампанія закінчилась 31 грудня близько 1 100 новими членами, зорганізованими впродовж одного місяця. Пригадую, що на початку грудня мин. року визначено за нашу ціль 1000 нових членів. Ото ж осягнено більше, ані ж ми самі цього сподівались. Цей останній розквіт активности дійшов у грудні мин. року до вершка, почавшись у серпні та набираючи з кожним місяцем більшого розгону. Цей наш союзовий поступ ішов рівнобіжно з розмахом крайової економіки в тому самому часі.

Ото ж треба підкреслити той цікавий факт, що УНСоюз став нероздільною частиною американського й канадійського життя і що те, що діється в тих країнах, негайно відбивається і на наших організаційних справах.

Маючи це на увазі, мусимо приготовитись до прийдешніх подій у 1962 році. Як сказано на вступі цих завваг, маємо тепер в Америці найкращий економічний розвиток. Господарські установи, включно з асекураційними компаніями, проявляють збільшену активність і приготовляються до неї надалі. Дуже можливо, що в 1962 році буде проданих більше автомобілів, як будь-коли в нашій історії. І більше осіб будуть забезпечуватись на життя, як будь-коли раніше. Більше осіб дістануть бажану працю й уся наша економіка дійде до нових висот. Водночас — дорого прийдеться заплатити всім тим економізним чинникам і установам, які будуть нездатні працювати швидко і з ентузіязмом. Саме на таку працю мусимо заздалегідь наставитись.

Наша кампанія в 1961 році була успішна, бо ми здобули багато нових членів. Наші організатори й деякі наші секретарі виконали знаменито роботу. Здавалося б, що було б річчю нормальною, щоб люди відпочили і сповільнили темпо праці. Можна б не мати проти цього застережень, як би не те, що не можемо допустити, щоб наші конкуренти, асекураційні компанії, які ні на мить не припиняють своєї наполегливої праці, не користали нашим коштом. Кожний — чи майже кожний — новий член, що його вони приєднають, буде нашою втратою. Ми ж уже і так забагато втратили. Якщо ми могли б втягнути в наші ряди наших приятелів і сусідів, то ми повинні відвідати їх першими і першими їх приєднювати. Ми мусимо й надалі використовувати всі можливі наші шанси з більшим хистом і більшою енергією, ані ж це робить асекураційний аґент, тим паче, що маємо ліпший продукт, як будь-котра інша компанія з асекураційної ділянки. Фактом є, що ніхто, повторюємо — ніхто не всилі служити своїм членам краще, як УНСоюз!

Базуючи наш плян на тому пересічному числі членів, що їх приєднано до УНСоюзу впродовж чотирьох останніх місяців 1961 року, ми повинні придбати в цьому році дальших кругло 7 500 членів, себто по яких 650 місячно. Значить, впродовж найближчих чотирьох місяців ми повинні б вписати до УНСоюзу кругло 2 500 нових членів, якщо хочемо зберегти темп з минулого року. Екзекутивний Комітет визначив на своєму останньому засіданні лише 2 000 членів, як ціль нашої кампанії на найближчих чотири місяці, взявши на увагу, що в зимових місяцях трудно займатись меткою організаційною працею. Ми взяли під увагу й те, що багато наших активних членів у Відділах будуть зайняті виборами делегатів на 25-ту Конвенцію, яка відбудеться в травні ц. р.

А втім, не вільно нам забувати, що перша частина 1962 року буде виїнятково „заможнім" періодом і тому буде пригожим часом для організування нових членів. Мусимо теж пригадати, що властиво тільки один українець на 15-ох є тепер членом братської установи. Ці два головні моменти відкривають широке поле для продуктивної праці й вони повинні дозволити нам осягнути нашу ціль розмірно легко. Чого нам треба, то мудрого плянування і впертого здійснювання намічених плянів.

В останньому році менше, як 60 організаторів і секретарів зорганізували більше, як половину всіх нових членів УНСоюзу. Цей успіх осягнено в головній мірі завдяки дбайливому плянуванню і систематичному здійснюванню нашого пляну з тижня на тиждень, із використовуванням всіх реальних можливостей. Якщо до тих нечисленних осіб, які осягнули в минулому році такі поважні осяги, приєднаються ще сотні інших, то й успіх повинен бути куди більший. Маючи поважний гурт активних секретарів Відділів і організаторів, можемо з повним довір'ям і з гордістю дивитись вперед, з очима зверненими на нашу 25-ту Конвенцію.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду Ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами Батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їй кращу будучність, а нашій громаді у вільнім світі нового свідомого члена!

ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНСОЮЗУ

В СПРАВІ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ ДЛЯ РОЗБУДОВИ УНСОЮЗУ

СОЮЗОВЦІ!

Весь 1961-ий рік ми вели передконвенційну кампанію і завдяки Вашій працьовитості та відданості УНСоюзові, ми покінчили її з великим успіхом. Майже п'ять тисяч нових членів прибуло нашій великій організації, членство якої у вересні минулого року переступило 80 000, а з кінцем грудня 81 000. Муравлина праця, з якою Ви збирали ці нові тисячі наших земляків у національно свідомих рядах Батька Союзу, принесла велике досягнення не лише йому, але також всій українській громаді в Америці і Канаді. Бо тільки в організованім гурті наша сила й наша майбутність.

Рівночасно із заслуженою подякою за дотеперішні труди й успіхи, закликаємо Вас до нової праці. З Новим Роком ми вступили у дуже важливий період існування УНСоюзу. В травні цього року в Ню Йорку відбудеться ювілейна, бо 25-та з черги конвенція нашої, вже майже 68-річної установи. Ця конвенція має завдання запевнити дальший розвиток нашої організації. Щоб вона здійснила наші надії, ми повинні прийти на неї з новими досягненнями. Найважливішим для нашого розвитку і росту є збільшування наших союзових рядів. Тому, проголошуючи 25-ту ювілейну конвенцію УНСоюзу, ми водночас проголошуємо нашу КОНВЕНЦІЙНУ КАМПАНІЮ і до участи в ній закликаємо Вас всіх.

МЕТОЮ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ Є 2 000 НОВИХ ЧЛЕНІВ.

КЛИЧЕМ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ Є: 25 ЧЛЕНІВ ДЛЯ 25 КОНВЕНЦІЇ ВІД КОЖНОГО З НАС!

Ми віримо, що Ви виконаєте це нове завдання та здійсните цей новий клич з тим самим запалом і відданням, з якими Ви переводили передконвенційну кампанію. Ми певні, що Ви здобудете такий самий, або ще й більший успіх, як минулого року.

На нашу найбільшу, найстаршу й найбільш заслужену українську організацію в цілому вільному світі звернені очі всіх наших земляків. З нашою ювілейною конвенцією зв'язані нові надії на дальший розвиток не тільки УНСоюзу, але всієї нашої національної спільноти. Даймо новий доказ живучости Батька Союзу та свідомости його національної ролі.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДЯНИ!

Закликаємо Вас усіх, хто ще не знайшовся в рядах УНСоюзу, включитися в них і спільно з вісімдесятьма тисячами нашого організованого членства не тільки здобути матеріяльне забезпечення, без якого не обійдеться ніхто в цім краю, але також спільними силами великої організованої громади змагати до піднесення на щабель вище нашої української спільноти в Америці і Канаді та до збільшення її пошани серед других. Хто з Вас уже є членом УНСоюзу, того закликаємо піднести своє життьове забезпечення, щоб здобути справжню матеріяльну безпеку для себе та своїх родин.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ
Йосип Лисогір, гол. предсідник
Степан Куропась, заст. гол. пред.
Анна Герман, заст. гол. пред.
Роман Слободян, гол. касир
Ярослав Падох, гол. секретар

Винагороди Відділовим Організаторам за приєднування нових членів в конвенційній кампанії від 1-го січня до 21-го травня 1962 року

В новій, тількищо проголошеній конвенційній кампанії УНСоюзу за приєднування нових членів обов'язуватимуть ті самі звичайні грошові винагороди відділовим організаторам, як і в передконвенційній кампанії 1961 року.

Головний Екзекутивний Комітет, проголошуючи нову організаційну конвенційну кампанію, вирішив признати, в додатку до звичайних винагород за приєднування нових членів, також надзвичайні винагороди.

Це будуть в першу чергу надзвичайні грошові винагороди від більшого числа приєднаних членів, починаючи вже від 15 членів вгору.

Крім цього, будуть признані організаторам винагороди у формі безкоштовного побуту на Союзівці:

за приєднання 40 членів — однотижневий побут на Союзівці;

за приєднання 75 членів — двотижневий побут на Союзівці.

Організаторам, які приєднають 25 і більше нових членів у часі цієї конвенційної кампанії, будуть вручені на Конвенції спеціяльні почесні конвенційні відзнаки.

Всі ці надзвичайні винагороди прислуговуватимуть організаторам за осяги в конвенційній кампанії, яка триватиме від 1-го січня до 21-го травня 1962 року. Реченець включатиме перший день Конвенції, на якій організатори матимуть змогу зложити аплікації приєднаних членів.

Всім новим членам і тим, які новими грамотами підвищать своє забезпечення в УНСоюзі, будуть дальше видавані до дня конвенції грамоти забезпечення з портретом Т. Шевченка, патрона УНСоюзу, як це було в 1961-му Шевченківському році.

Крім цього встановлено ще одну спеціяльну премію для одного із нових членів, чи точніше для власника однієї із виданих в часі цієї кампанії нових грамот. Це буде нагорода в сумі $100.00, яка припаде щасливцеві шляхом жеребу.

Точні дані про винагороди в цій конвенційній кампанії будуть в короткому часі розіслані у формі обіжника всім організаторам і секретарям Відділів.

ПЕРЕМОЖЦІ ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ 1961 ЧЛЕНИ-ЗАСНОВНИКИ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

з гордістю представляє українській громаді Америки й Канади понад пів сотні своїх найкращих працівників. Вони завдяки своєму знанню, здібностям та відданістю УНСоюзові та своїй рідній громаді, разом зорганізували в 1961 році 2,894, тобто 60 відсотків, нових членів УНСоюзу та нових зорганізованих громадян нашої спільноти. Забезпечивши їх на імпозантну суму понад 3,000,000.00 долярів, вони придбали цим для них і їхніх родин додаткову господарську безпеку та незалежність, основу тривалости та добробуту. Складаючи їм та їхнім родинам, які чимало причинилися до їхнього успіху, щире признання та подяку, ми певні, що їх приклад заохотить других до такої ж відданої праці для дальшої, постійної розбудови нашої найбільшої, найстаршої й найбагатшої Української організації поза межами України та скріплення зорганізованої української спільноти у вільному світі.

І. Скочиляс 186 · М. Ткачук 154 · Є. Омельченко 148 · М. Турко 136 · Б. Зорич 132 · С. Левицький 130 · І. Одежинський 104 · С. Куропась 82

П. Головачук 79 · М. Семків 76 · Р. Чучкевич 69 · В. Попович 67 · В. Коссар 67 · В. Никифорук 56 · Анна Ремик 53 · В. Запаранюк 52

С. Мотрович 48 · В. Цимбала 48 · В. Ромашишин 47 · Квітка Стейнок 44 · І. Красник 43 · І. Флис 40 · В. Клосник 40 · Т. Шпікула 38

Гелен Олек 37 · І. Будняк 35 · В. Колодій 33 · В. Цюпа 33 · М. Шпетко 33 · І. Петрунцьо 32 · М. Отрок 31 · І. Малко 31

М. Дербуш 31 · С. Гавриш 30 · д-р А. Слюсарчук 30 · І. Сидор 29 · д-р Б. Левицький 29 · В. Мандзій 28 · А. Джула 28 · В. Крушельницький — 27

д-р В. Палідвор 26 · П. Ліщак 26 · 26 В. Гавриляк · Анна Герман 26 · І. Зазворський 25 · М. Федюшишин 25 · В. Гасій 25 · В. Труфин 25

Між цими знімками немає сімох організаторів — членів Клюбу, а саме: М. Сенчишака з Шикаго, який приєднав 48 членів, В. Ганчара з Бостону (37 членів). І. Пиндуса зі Сиракюз (34 члени), Е. Притули з Балтимор (30 членів), Іванки Подоли з Шикаго (27 членів), мгра І. Гаврилюка з Бофало (27 членів), та П. Сильчака з Лос Анджелесу (26 членів).

О. Бакай 25

Ярослав Падох

ПОДЯКА І НАДІЯ

Коли кінчиться один довгий, повний трудів рік і людина, оглядаючись назад, бачить радісні висліди праці, то почуття вдоволення й вдячности виповнює її серце. Бо як же часто химерна доля нівечить навіть найбільший труд, марнує найщиріше віддання. І як приємно стверджувати, що труд не пішов на дармо, що здійснилися мрії, що пляни стали дійсністю.

Слова великої подяки належаться всім тим численним секретарям, організаторам і всім активним союзовцям, які вклали багато свого труду й ще більше свого запалу в минулорічну, передконвенційну кампанію. Їх праця принесла радісне жниво. Ось майже п'ять тисяч членів прибуло в минулому році УНСоюзу і всій нашій організованій громаді. Ще недавно ми тішилися, що наша велика організація досягла вперше в своїй історії 80 000 членства, а тут, хоч ще не завершені наші рокові підрахунки, ми певні, що з кінцем грудня 1961 року вона досягла нову тисячку й перейшла новий милевий знак на постійному шляху свого росту: 81 000 членів.

Бодай від довгих десять років місяць грудень не приніс УНСоюзові такого багатого успіху, як цей останній: майже одинадцять сотень членів! Рідко коли в минулих кампаніях ми мали стільки активних і визначних учасників. Ось в недавно заложеному Клюбі Почесних Союзовців, члени якого мусять здобути бодай по 25 членів впродовж одного року, занотовано вже 56 членів. Чимало з них здобуло куди більше, як 25 членів. Сім здобуло понад сто членів.

Всім їм належиться щира подяка за їхній труд від всього союзового загалу. Всі, що знають, скільки мозольного труду криється за кожною членською аплікацією, зуміють оцінити заслуги тих людей. Не можна сумніватися, що крім цієї подяки вони здобудуть не менш щире признання і подяку від загалу членів свого Відділу. Ця подяка буде сплаченням довгу цим союзовцям діячам, як і заохотою до їх дальшої праці.

Ті, що здобули нагороди

Вже початкові підсумки минулорічної кампанії дозволяють, без страху за більшу помилку, визначити особи і округи, які висунулися на чоло кампанії та здобули передбачені нагороди.

Грошеву премію в сумі 250 долярів за найбільше членів, приєднаних відділовим організатором, тобто таким, що не був постійним і організував членів тільки для свого Відділу, здобув без сумніву незвичайно успішний організатор, Михайло Турко, секретар 63-го Відділу в Форд Ситі, Па. В табелі найбільш успішних відділових організаторів на другому місці знайшовся заступник гол. предсідника інж. Степан Куропась, предсідник 423-го Від-

(Закінчення на стор. 5-ій)

ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА МАЛУ СУМУ НЕ Є ЖАДНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ. ПЕРЕВІРТЕ НЕГАЙНО ВИСОТУ СВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ПІДНЕСІТЬ ЙОГО ДО ТАКОЇ СУМИ, ЯКА ВІДПОВІДАЛА Б ПОТРЕБАМ ВАШОЇ РОДИНИ! В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ МОЖНА ЗАБЕЗПЕЧИТИСЬ ДО 50 І 100 ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ!

ПРОТОКОЛ НАРАД

Головного Екзекутивного Комітету УНоюзу

які відбулися 28-го грудня 1961 року в приміщенні Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сіті, Н. Дж.

В нарадах взяли участь усі члени Головного Екзекутивного Комітету, а саме: гол. предсідник Й. Лисогір, заст. гол. предсідника інж. Степан Куропась, заступниця гол. предсідника Анна Герман, гол. касир Роман Слободян і гол. секретар Я. Падох, голова Контрольної Комісії д-р В. Галан і гол. редактор „Свободи" А. Драган.

Наради розпочалися о год. 10-ій ранку. Їх відкрив гол. предсідник Йосип Лисогір, подаючи порядок нарад, який приявні схвалили.

Після цього розглянено й вирішено наступні справи:

1) ІНВЕСТИЦІЇ

а) Морґеджі

Прийнято до відома звідомлення головного касира Романа Слободяна з діяльности фінансового відділу, а зокрема про уділення, згідно з попередніми ухвалами, морґеджів на такі реальності:

2622 W. Walton St., Chicago, Ill.	$18,000.00
289 Glide St., Rochester, N.Y.	27,000.00
197-A, Rt. 1, Algonquin, Ill.	36,000.00
90 Cherry Ave., Watertown, Conn.	12,000.00
117-119 Montrose St., Newark, N.J.	13,000.00
85-65 159th St., Jamaica, N.Y.	12,000.00
8404 N. Keeler Ave., Skokie, Ill.	20,000.00
27928 Walker Dr., Warren, Mich.	5,000.00
2600 W. Haddon Ave., and 1138 N. Rockwell St., Chicago, Ill.	15,000.00
3357 N. Harding Ave., Chicago, Ill.	16,000.00
12120 Republic, Warren, Mich.	6,000.00
803 23rd Street, Watervliet, N.Y.	10,000.00
214-14 46th Ave., Bayside, N.Y.	10,500.00
2077 Bryant Ave., Bronx, N.Y.	17,000.00
2073 Bryant Ave., Bronx, N.Y.	14,000.00
328 Harrison St., Passaic, N.J.	9,000.00
162 Day St., New Haven, Conn.	5,000.00
85-71 148th St., Jamaica, N.Y.	16,000.00
Evans City Road, Beaver City, Pa.	12,000.00
98 Jewett Ave., Jersey City, N.J.	4,000.00
347 Ave "C", Bayonne, N.J.	6,200.00
48 Rector Place, Bloomfield, N.J.	4,000.00

Обговорено декілька аплікацій на уділення нових морґеджів та намічено напрямні дальшого уділювання морґеджів. Стверджено, що впродовж 1961 року УНСоюз інвестував у морґеджах $1,163,800.00. Підкреслено подвійну ролю морґеджів уділюваних УНСоюзом, а саме як засіб інвестиції союзових фондів і як допомогу, в першу чергу членам, в набуттю власних домів.

б) Бонди

Прийнято до відома набуття, згідно з попередньою ухвалою, наступних бондів:

5m Rochester Gas & Electric Corp., 4½ Ser. T., due 1991; Yield — 4.43	5,057.75
50m Hydro-Electric Power Commission of Ontario, 3½% Bonds due 1977; Yield — 4.93	42,375.00
15m General Telephone Co. of Calif. 1st Mtge Bds., Ser. N, due 1991; Yield — 4.62	15,000.00

Принято до відома відкликання таких бондів:

1m Central Maine Power Co. 1st & Genl. Bond 5¼% due 1990	1,022.60

Принято до відома згрошевлення дозрілих бондів:

35m Province of Ontario, 4% Debentures, due December 15, 1961	35,000.00

Обговорено основно проблему давних інвестицій у муніципальних бондах. Стверджено, що деякі давні закуплені бонди є низько опроцентовані і тому їхня ринкова вартість є менша як вартість книжкова. Екзекутива звернулася до деяких фінансових фірм, які спеціялізуються в купні-продажі муніципальних бондів, і одержала аналізу тих бондів, які знаходяться у посіданні УНСоюзу. Ці установи дораджують позбутися старих бондів і здобуті з продажі фонди інвестувати в більше прибутковий спосіб. Схвалено постепенно позбуватися цих бондів, використовуючи корисну ринкову ціну. Намічено продажу в січні 1962 р. бондів на суму $192.500 згідно з пропозиціями з інвестиційних фірм.

2. ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

В дальшому, на пропозицію гол. касира Р. Слободяна, схвалено поробити відповідні перенесення поміж фондами УНСоюзу та запропонувати Конвенції підвижку відсотків за фонди в Сирітському Фонді.

Стверджено, що закінчено пристосовлювати до вжитку будинок ч. 79 при Гренд Стріт в безпосереднім сусідстві Головної Канцелярії, куди вже переносяться архіви Головної Канцелярії та частинно клішарня та видавництво „Свободи".

Стверджено потребу переведення змін в деяких друках вживаних Головною Канцелярією та бажання секретарів знести вимогу нотаризовання підписів на посмертних листках. Узалежнено введення зміни від опінії забезпеченевої влади.

3. ДИВІДЕНДИ І ВИПЛАТА ДИВІДЕНДИ НА ВИПЛАЧЕНІ ГРАМОТИ.

Основно обговорено дивіденди виплачувані УНСоюзом та опінію в цій справі актуаріїв УНСоюзу. Стверджено, що УНСоюз виплачує непропорційно високу дивіденду деяким катеґоріям членів, забезпечених в клясі Т та що, не зважаючи на минулорічну значну підвижку дивіденди, високі резерви УНСоюзу та розмірно невелика смертність його членів, дозволяє на дальше підвищення дивіденди. З уваги на це схвалено знову підвищити дивіденду за 1961 рік, що буде виплачена при кінці травня 1962 року. Ця підвишка в деяких випадках доходить чи дійде в майбутности до 50 процент досі виплачуваної дивіденди. Екзекутива УНСоюзу схвалила цю підвишку, як новий кращий засіб служити свойому членству в межах своїх, щораз кращих, фінансових можливостей.

Схвалено також виплачувати з 1962-им роком дивіденду членам на грамоти, за які вони вповні заплатили вкладки. Хоч вкладки на ці грамоти були так обчислені, що не передбачувано виплати дивіденди, резерва посмертного фонду, згідно з опінією актуаріїв, дає змогу виплачувати дивіденди на ці виплачені грамоти. Це рішення є виконанням ухвали винесеної Головним Урядом на його засіданні в травні 1961 р.

4. ОРҐАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ

Прийнято до відома звідомлення головного секретаря Я. Падоха з діяльности секретарського Відділу та з організаційних справ, а зокрема є і стану передконвенційної кампанії за збільшення членів УНСоюзу.

Згідно зі звідомленням, ця кампанія розвивається дуже задовільно і є вигляди на це, що закінчиться повним успіхом. В кампанії бере участь більше число активних організаторів, як це було раніше. Вже значна частина відділів виконала свої квоти нових членів. Є підстави сподіватися, що з кінцем цього року загальне число членів УНС перейде 81,000, а число активних членів дійде до 75,000. Клюб Заслужених Союзовців має вже 33 члени і зростає з кожним днем. Найбільш активними округами є округи з осідком в Шикаґо, Ню Йорку і Торонто.

В дальшому гол. секретар намітив плян нової конвенційної кампанії, яка тривала б від січня до конвенції. Метою цієї кампанії є 2,000 нових членів, а кличем кампанії: 25 членів для 25-ої Конвенції від кожного Відділу та від кожного активного організатора УНСоюзу.

Схвалено на час цієї кампанії продовжити виплату підвищених грошових нагород за приєднання нових членів. Крім цього організатори, які здобудуть 25 або більше членів одержать почесні нагороди в виді спеціяльної конвенційної відзнаки. Організатори, які здобудуть в часі цієї кампанії 40 членів одержать як додаткову винагороду безплатний побут на Союзівці впродовж одного тижня, а ці що здобудуть 75 членів впродовж двох тижнів.

Схвалено в часі цієї кампанії дальше видавати новим членам ювілейні грамоти з портретом Тараса Шевченка, патрона УНС, а одному щаєливцеві з поміж приєднаних членів в часі цієї кампанії шляхом виграvки признати нагороду в сумі $100.00.

Встановлено текст проголошення нової, конвенційної кампанії.

5. СОЮЗІВКА

Гол. предсідник Йосип Лисогір склав справоздання з діяльности Союзівки в 1961 році. Впливи Союзівки виносили $215,000, видатки $180,000, а чистий зиск $35,000, отже приблизно на $26,000 більше, як в 1960 році. Під цю пору будується критий павільйон, на даху якого буде велика площа для танців. Приблизно половину роботи закінчено, а з уваги на зиму робота тепер буде перервана. Можна сподіватися, що в половині травня 1962 року будова павільйону буде закінчена. На Союзівці перебуває двоє старших членів. Мимо закликів покищо більше членів не зголосилося. Переведено ще деякі поліпшення, між іншими, получено купальний басейн з водним резервуаром 6-цалевою рурою, що дозволить наповнити басейн впродовж одного дня та дає краще водне тиснення в головному будинку. Крім цього заінстальовано пожежний гидрант для кращої протипожежної забезпеки. Схвалено платню на 1962 рік управителеві Союзівки та його заступникові.

6. ПІДГОТОВА КОНВЕНЦІЇ

Гол. предсідник Йосип Лисогір склав справоздання з підготови 25-ої Ювілейної Конвенції, яка розпічнеться в Ню Йорку в понеділок 21 травня 1962 р. Схвалено текст проголошення Конвенції, який буде надрукований в „Свободі" з дати 3-го січня та "Ukrainian Weekly" з 6-го січня. Схвалено просити Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Ню Йорку, на якого терені відбудеться Конвенція, щоб він, як господар, занявся побутовими, товариськими і розривковими справами Конвенції. Передискутовано можливість відвідин делегатами Конвенції Головної Канцелярії УНСоюзу та Союзівки і відложено рішення в цій справі на пізніше. Обговорено питання кого слід запросити на Конвенцію, при чому головний предсідник поінформував, що пороблено заходи для участи в Конвенції Президента ЗДА Джана Ф. Кеннеді та Прем'єра Канади Джана Діфенбейкера й інших офіційних осіб. Обмірковано також конвенційну пам'ятку для делегатів.

7. ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Гол. редактор А. Драган поінформував про те, що почався вже друк Енциклопедії Українознавства в англійській мові. Друк першого тому буде закінчений в половині цього року.

Після обговорення ряду поточних справ, закінчено засідання о годині 4:30 по полудні.

Ярослав ПАДОХ, секретар

ПЕРШІ ВІДГУКИ

Ще добре не проголошено нової конвенційної кампанії, а вже наші роботящі організатори відгукнулися на неї. Деякі з них були такі нетерпеливі, що згадали за цю кампанію ще перед оголошенням.

Ось сеньйор союзових організаторів, Микола Ткачук з Шикаґа, висилаючи 26 грудня м. р. останню пачку аплікацій за той рік пише в листі таке: „хоч висилаю 25 нових аплікацій, то я сам не вдоволений вислідом моїх старань за місяць грудень. Я запланував 40 нових членів, але сніговії перешкодили мені. Ідучи до Форт Вейн, я намучився у сніговії і вичерпаний вернувся до дому. При цій нагоді передаю усім змагунам, союзовцям і людям доброї волі мої новорічні бажання великих успіхів передовсім в 4-місячній конвенційній кампанії, яку, думаю, зачнемо зараз по Новому Році".

На не проголошену ще кампанію відгукнувся був 28 грудня м. р. наш наймолодший постійний організатор Єфим Омельченко з Грінсби в Канаді. Виправдуючи свої порівняльно з листопадом менші успіхи в грудні, тому, що здобув в ньому тільки 10 членів, він пише таке: „я сподівався вислати більше аплікацій в цім місяці і в цім році, але справи так уклалися (фармерські обов'язки і недуга), що буду вже більше висилати аплікацій з новим 1962 роком. Для нашої важливої конвенційної кампанії я вже зробив багато підготови".

Секретар і успішний організатор нових членів в минулих роках п. Іван Зазворський з Аллентавн в листі до Головної Канцелярії жаліється, що йому не пощастило зорганізувати в минулому році більше членів і додає запевнення, що „з новим роком буде краще".

Один з найбільш успішних минулорічних організаторів, Василь Попович з Рачестеру, бувший учасник організаційного курсу на „Союзівці", відгукнувся на нову кампанію коротко і речево. „Маю вже 18 кандидатів на членів УНСоюзу в цім новім році. Власне вибираюся до праці. Свою конвенційну квоту виконаю".

Найбільш о п т и містичний відгук на нову кампанію прийшов від тих заслужених союзових працівників, які, зараз після закінчення старої кампанії, довідавшися про нову кампанію та її клич: „25 членів для 25-ої Конвенції", самочинно зобов'язалися здобути в часі цієї кампанії щонайменше 25 членів. Листа цих зголошених майбутніх чемпіонів проголошена на іншому місці. Треба сподіватися, що за цими добровольцями підуть десятки інших.

В Ню Йорку засновано товариство українців із Закарпаття „Тиса", 4-ий Відділ УНСоюзу

На зборах Т-ва „Тиса", 4-го Відділу УНСоюзу: Сидять від ліва: о. Севастіян Саболь, Ярослава Яворська, Микола Бутовський, о. Іляріон Бенедик і Михайло Бонь. Стоять від ліва: Ярослав Яворський, Віктор Сигалів, Михайло Ельників, проф. Михайло Лисогір, інж. Іван Шабельський, мін. Юліян Ревай, д-р Ярослав Падох, д-р Василь Вереш і д-р Володимир Комаринський.

В суботу, 16-го грудня 1961, в Ню Йорку відбулися основуючі збори нового Відділу УНСоюзу, в якому мають намір згуртуватися емігранти з Карпатської України. Цей Відділ має назву найбільшої ріки Карпатської України, „Тиса".

Організаторами Відділу є відомі громадські і державні діячі Карпатської України, Юліян Ревай, бувший прем'єр Карпато - Української держави, д-р Василь Вереш, б. секретар Української Народної Ради в Севлющі, та д-р Володимир Комаринський, б. шеф преси і інформації Уряду Карпатської України і посол до її Сойму.

На основуючих зборах, які відбулися в гостиннім домі д-ра В. Вереща, зібралися основники Відділу, які, після гостини, схвалили заложити Відділ, вибрали для нього назву та першу його управу. Головою управи Відділу, якому Головна Канцелярія УНС дала число 4, став мін. Юліян Ревай, секретарем д-р Василь Вереш, помічником секретаря п. Марія Бонь, касиром Микола Бутовський, організаційним референтом Ярослав Яворський і духовим покровителем о. Севастіян Саболь, ЧСВВ. До Контрольної Комісії обрано д-ра Володимира Комаринського, Михайла Боня і Івана Шабельського. Нова Управа намітила плян розбудови Відділу, сподіючись здобути ще в цім році більше число членів. Велика кількість свідомого громадянства з Карпатської України та традиційна прихильність наших закарпатців до УНСоюзу, робить цей плян зовсім реальним. З мотивів української соборности та прив'язання до Карпатської України і її діячів, до Відділу вступили, як члени - основники, деякі представники Східньої України та Галичини.

Факт заложення окремого Відділу карпатських українців треба найгарячіше привітати. Український Народний Союз в самих своїх початках і в великій мірі по сьогоднішний день організувався на базі реґіональних клюбів, яких члени, поза загальними союзовими та національними справами, займалися також справами своєї вужчої батьківщини та добром її земляків.

Відділ заложено при співучасті головного секретаря Українського Народного Союзу, Ярослава Падоха, який взяв участь в основуючих зборах Відділу, на яких виголосив доповідь про історичну місію УНСоюзу в минулому і сучасному та привітав новий Відділ і його діячів від Екзекутиви УНСоюзу й побажав їм успішного розвитку.

Н. Н.

ПЕРШУНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ

Стан з 30-го листопада 1961 р.)

Відділові організатори:

1. М. Турко (63)	126
2. П. Головачук (42)	61
3. М. Семків (379)	60
4. В. Попович (367)	59
5. С. Куропась (423)	55
6. В. Романишин (254)	45
7. С. Мотрович (295)	43
8. Т. Шпікула (221)	36
9. В. Никифорук (194)	35
10. І. Будняк (155)	34
11. І. Красник (399)	32
12. І. Петрунцьо (78)	31
13. І. Флис (267)	30
13. В. Клосник (325)	30
15. В. Ганчар (374)	29
16. Гелен Олек (22)	27
16. І. Пиндус (39)	27
18. А. Джула (161)	26
18. В. Цюпа (325)	26
18. В. Мандзій (8)	26
21. М. Фединишин (155)	25
21. І. Сидор (5)	25
23. Анна Ремик (238)	24
23. І. Гаврилюк (360)	24
23. П. Сильчак (257)	24
26. М. Отрок (14)	23
26. В. Гавриляк (312)	23
26. М. Дербуш (345)	23
26. П. Лішак (230)	23
30. С. Гавриш (83)	22
30. Квітка Стецюк (25)	22
32. Е. Притула (337)	21
32. І. Малко (320)	21
34. М. Сенчишак (131)	20
34. В. Труфин (266)	20

Постійні організатори:

1. Є. Омельченко	137
2. І. Скочиляс	130
3. М. Ткачук	115
4. Б. Зорич	109
5. С. Левицький	101
6. І. Одежинський	82
7. В. Коссар	66
8. Р. Чучкевич	57
9. В. Запаранюк	48
10. В. Цимбала	41

ЗАГАЛЬНА СУМА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

приєднаних у листопаді поодинокими організаторами:

С. Левицький	$69,000
І. Скочиляс	49,500
Б. Зорич	33,500
І. Одежинський	16,000
В. Цюпа	16,000
І. Василишин	15,000
В. Вереш	13,500
І. Малко	10,500
І. Флис	10,000
В. Запаранюк	10,000

ДОСЯГНЕННЯ ОКРУГ В ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНІЙ КАМПАНІЇ

Стан з 30-го листопада 1961 р.)

Ч.П. Округа	Присд. чл.	квота
1. Chicago, Ill.	441	892
2. Toronto, Ont.	439	399
3. New York, N. Y.	404	761
4. Philadelphia, Pa.	268	686
5. Cleveland, Ohio	201	514
6. Rochester, N. Y.	157	309
7. Ford City, Pa.	129	101
8. New Haven, Conn.	122	308
9. Montreal, Que.	114	132
10. Pittsburgh, Pa.	109	349
11. Buffalo, N. Y.	103	154
12. Newark, N. J.	100	286
13. Perth Amboy, N.J.	97	172
14. Utica, N.Y.	95	176
15. Detroit, Mich.	91	443
16. Fracville, Pa.	86	216
17. Jersey City, N.J.	85	206
18. Boston, Mass.	74	88
19. Passaic, N.J.	72	96
20. Minneapolis, Minn.	71	158
21. Troy, N.Y.	69	149
22. Baltimore, Md.	64	96
23. Youngstown, Ohio	50	170
24. Woonsocket, R.I.	21	89
25. Sudbury, Ont.	39	37
26. Scranton, Pa.	25	137
27. Winnipeg, Man.	25	38
28. Allentown, Pa.	25	154
29. Elmira, N. Y.	19	46
30. St. Louis, Mo.	18	68
31. Wilkes Barre, Pa.	12	98
32. Smithmill, Pa.	4	73
33. Ludlow, Mass.	4	38
Необ'єднаних 24 Відд.	80	

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ

за приєднування нових членів у листопаді 1961 р.

Ч. В.	Організатор	Присд. у лист	Разом
4	В. Вереш	15	15
5	І. Сидор	7	29
8	В. Мандзій	8	27
13	А. Урбан	1	4
22	Гелен Олек	2	27
23	Анна Прескович	1	7
25	Квітка Сетцюк	10	27
27	Люба Лапичак	2	3
39	І. Пиндус	5	27
40	В. Вітковський	1	2
41	М. Терпко ст.	2	2
42	П. Головачук	3	64
46	І. Сквіртнянський	2	2
49	М. Юречків	1	1
50	М. Сикута	1	1
55	А. Ціздин	3	5
57	Р. Мацюк	1	9
59	М. Галькевич	4	12
60	Ева Марціновська	1	1
63	М. Турко	11	126
71	Й. Бобак	1	3
74	Катерина Ярема	1	1
75	І. Ващук	1	2
78	І. Петрунцьо	7	31
82	Ванда Махарияс	2	2
83	С. Гавриш	10	22
84	Ю. Ванат	1	7
90	Й. Сидор	4	6
91	П. Кочірка	2	6
94	В. Крушельницький	4	22
104	М. Фединишин	1	6
105	І. Ракочий	1	3
106	А. Іванюк	1	17
107	І. Матейчук	6	6
113	І. Ярчак	2	14
119	Марія Білан	1	3
120	В. Рефт	2	18
121	А. Гадз	1	5
123	І. Голик	3	4
125	Іванка Подола	6	17
127	Е. Була	1	
	А. Кобрин	1	10
128	О. Саноцький	2	4
130	М. Коваль	4	11
131	М. Сенчишак	6	21
137	С. Колодруб	1	2
147	І. Зазворський	3	15
150	І. Тарнавський	5	16
151	Анна Пипюк	1	2
153	І. Одежинський	41	77
155	І. Будняк	3	
	М. Фединишин	1	57
156	М. Міллер і В. Новак	1	5
158	Ю. Павчак	1	7
161	А. Джула	4	26
170	І. Грабар	2	9
171	Стелла Расн	4	7
173	П. Щирба	2	11
174	А. Слюсарчук	10	18
194	І. Василишин	7	
	В. Никифорук	4	49
199	Г. Матурняк	1	2
200	К. Ворґуль	1	3
204	В. Гасій	4	
	В. Палідвор	2	6
217	Ф. Голод	1	20
218	С. Бурий	1	4
221	Т. Шпікула	3	38
226	М. Кальба	1	2
230	П. Лішак	6	23
234	Марія Шевчук	2	
	І. Іваник	3	
	В. Квас	1	21
237	М. Крика	1	6
238	Анна Ремек	7	
	Е. Сілинський	1	29
245	О. Сабат	2	
	О. Гоянюк	2	
	М. Мартиненко	1	13
252	Марія Шостак	2	10
254	В. Романишин	6	47
257	П. Сильчак	12	25
262	Стефанія Берри	1	2
265	М. Коцюбка	1	5
266	В. Труфин	5	20
267	І. Флис	10	31
268	Е. Барилка	1	9
270	М. Баран	1	14
276	С. Іваницький	3	13
277	С. Гомотюк	2	14
278	Марта Турчин	1	1
280	О. Запотічний	2	3
283	П. Пироганич	2	18
284	І. Василюка	1	11
287	Т. Лютвіняк	1	7
292	П. Федик	1	13
293	Марія Демидчук	2	15
295	С. Мотрович	4	43
304	М. Гнатик	2	20
305	М. Гентош	1	19
307	Д. Галонзка	6	13
313	Анна Зазворська	1	1
316	В. Гавриляк	1	23
319	Ю. Вельґос	1	1
320	І. Малко	12	22
325	В. Клосник	10	
	В. Цюпа	10	65
327	А. Копистянський	1	7
330	Я. Мартинюк	5	8
331	А. Романюк	1	4
335	І. Боюк	1	2
336	Г. Кісіль	1	
	Р. Чучкевич	1	18
337	Е. Притула	4	21
341	П. Дуда	1	7
345	М. Дербуш	3	12
346	Р. Чучкевич	1	54
347	Г. Тимчій	1	3
350	Т. Фінів	2	6
360	І. Гаврилюк	6	64
361	П. Кучма	2	
	І. Галичин	1	
	І. Пригода	1	
	М. Еліів	1	22
362	Ф. Петрик	3	9
367	В. Попович	2	59
370	В. Гіна	1	4
372	Д. Геча	1	20
373	Анна Громоцька	1	2
374	В. Ганчар	1	32
379	М. Семків	12	60
385	О. Дмитришин	4	16
387	В. Олійник	1	8
393	П. Бойко	1	11
395	Анна Герман	4	13
406	М. Мартинюк	4	11
427	П. Цибуляк	6	
	В. Чорній	2	22
430	О. Бакай	1	13
432	Б. Зорич	9	
	С. Левицький	1	68
434	І. Скочиляс	42	51
439	Б. Зорич	18	36
440	С. Левицький	31	95
441	П. Голт	3	28
445	В. Коссар	1	5
451	Є. Омельченко	1	24
453	І. Ковальчук	5	5
454	Є. Омельченко	1	104
455	Софія Соколишин	3	6
456	В. Воркевич	1	1
464	М. Хомин	1	5
466	С. Левицький	1	9
468	О. Самець	3	11
469	К. Чорномаз	1	9
471	В. Цимбала	7	39
472	Стефанія Кочій	1	2
473	І. Скочиляс	2	18
477	П. Сиротюк	1	1
478	В. Остапяк	10	16
484	В. Запаранюк	10	42
486	Я. Блищак	1	7
495	В. Коссар	9	15
498	О. Касюхнич	2	4
502	М. Голота	1	1
503	В. Янда	3	12

ОРГАНІЗАТОРИ ЧЕМПІОНИ

за місяць листопад 1961 р.

Ч. П. Організатор	Пр. членів
1. І. Скочиляс	44
2. С. Левицький	33
3. Б. Зорич	27
4. В. Вереш	15
5. П. Сильчак	12
5. І. Малко	12
5. М. Семків	12
8. М. Турко	11
8. І. Одежинський	11
10. С. Гавриш	10
10. Квітка Стецюк	10
10. А. Слюсарчук	10
10. І. Флис	10
10. В. Клосник	10
10. В. Цюпа	10
10. В. Остапяк	10
10. В. Запаранюк	10
10. В. Коссар	10

ЖІНКИ-ПЕРШУНИ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ

(Стан з 30-го листопада 1961)

1. Гелен Олек (22)	27
2. Анна Ремік (238)	24
3. Квітка Стецюк (25)	22
4. Іванна Подола (125)	17
5. Анна Герман (395)	13
6. Марія Демидчук (293)	12
7. Олена Штогрин (397)	10

ЛИСТА ВІДДІЛІВ

які приєднали в цій кампанії найбільше число членів

(Стан з 30-го листопада 1961)

Ч.п.	Ч. Відд.	Місцевість	Приєднано членів
1.	63	Форд Ситі, Па.	126
2.	454	Ст. Кетринс, Онт.	104
3.	440	Торонто, Онт.	95
4.	114	Шикаґо, Ілл.	81
5.	153	Филаделфія, Па.	77
6.	432	Торонто, Онт.	68
7.	325	Бруклин, Н. Й.	65
8.	42	Пассайк, Н. Дж.	64
8.	360	Бофало, Н. Й.	64
10.	379	Шикаґо, Ілл.	60
11.	423	Шикаґо, Ілл.	59
11.	367	Рочестер, Н. Й.	59
13.	155	Перт Амбой, Н.Дж.	57
14.	346	Клівленд, Огайо	54
15.	434	Монтреал, Кв.	51
16.	194	Ню Йорк, Н. Й.	49
17.	254	Ню Брітен, Конн.	47
18.	295	Акрон, Огайо	43
18.	399	Шикаґо, Ілл.	43
20.	484	Ютіка, Н. Й.	42
21.	471	Монтреал, Кв.	39
22.	221	Шикаґо, Ілл.	38
23.	204	Ню Йорк, Н. Й.	36
23.	439	Судбури, Онт.	36
25.	374	Бостон, Масс.	32
26.	78	Майнерсвил, Па.	31
26.	267	Вестбирі, Н. Й.	31

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО КОНВЕНЦІЮ! ЩЕ ТІЛЬКИ 4 МІСЯЦІ ВІДДІЛЯЄ НАС ВІД ЮВІЛЕЙНОЇ, 25-ОЇ З ЧЕРГИ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ І ВЖЕ ПОЧИНАЄТЬСЯ ВИБІР ДЕЛЕГАТІВ НА ЦЮ КОНВЕНЦІЮ. ОРГАНІЗАЦІЙНА ПРАЦЯ ТА ЇЇ УСПІХИ МОЖУТЬ ЗАПЕВНИТИ ВИБІР НА ДЕЛЕГАТА І НА ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ ТА ПОВНИЙ УСПІХ КОНВЕНЦІЇ. ВКЛЮЧАЙТЕСЯ В ОРГАНІЗАЦІЙНУ ПРАЦЮ УНСОЮЗУ! НАША ОРГАНІЗАЦІЙНА МЕТА — 100,000 ЧЛЕНІВ!

Ярослав Падох

ПОДЯКА І НАДІЯ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

ділу в Шикаґо, а на третьому Петро Головачук, секретар 42-го Відділу в Пассейку.

Поміж округами найбільш успішними є округи в Шикаґо, Ню Йорку і Торонто. Перше місце імовірно здобула округа в Шикаґо з 641 приєднаних нових членів. Ця округа одержить перехідний прапор УНСоюзу, який буде на одному боці мати зображену відзнаку УНСоюзу з відповідним написом, а на другому боці матиме портрет патрона УНСоюзу, Тараса Шевченка. Округа, яка здобуде цей прапор три роки під ряд, задержить його на постійно. Друге місце у змаганні здобула округа в Ню Йорку, яка в минулому році придбала 608 членів, а на третім місці знайшлася округа Торонто, яка здобула 518 членів.

Хто з організаторів здобув найбільшу суму забезпечення, ще сьогодні не відомо. Хто б ним не був, то на нього жде нагорода в виді безплатної поїздки до Вашинґтону на відкриття пам'ятника Шевченкові.

Першенство поміж жінками - організаторками здобула панна Ремик з Бостону, яка здобула 53 члени. Її перемога є тим більша, що вона щойно недавно була обрана вперше секретаркою свого Відділу і, — як признається в листі до Головної Канцелярії — перше своє знання не тільки організаційної праці, але й секретарської, здобула на секретарсько - організаційнім курсі на „Союзівці" минулого року. Їй припала премія — комплет видань УНСоюзу. Зараз за нею примістилася друга чемпіонка, п-ні Квітка Стецюк, урядничка Адміністрації „Свободи" та секретарка 25 Відділу в Джерзі Сиіті, яка здобула 44 члени; третьою жінкою в цім почеснім гурті є п-ні Олена Олек, секретарка 22 Відділу в Шикаґо, яка здобула 37 членів.

До довгого ряду винагород, передбачених для успішних учасників передконвенційної кампанії, належить також безплатний побут на Союзівці. Десятки учасників кампанії здобули це право й то деякі по два і три тижні. Ця винагорода запевнює не лише відпочинок на оселі, але також зустріч з численними союзовими діячами й затіснення дружби поміж передовими союзовими організаторами з цілої Америки.

„Сотники" й „мільйонери"

Найбільшими переможцями поміж минулорічними учасниками кампанії є сімка нових „сотників", тобто таких організаторів, які здобули по сто або більше членів. Ось їх почесний ряд: мґр. Іван Скочиляс (186 членів), Микола Ткачук (154), Єфим Омельченко (148), Михайло Турко, єдиний відділовий організатор-„сотник" (136), Богдан Зорич (132), Семен Левицький (130) і Іван Одежинський (104). Цими „сотниками" ми заслужено гордимося і вони в нас до часу, доки наростуть нові в цій новій кампанії, будуть почесними союзовцями.

Адже, коли зважити, що ця велика сімка сама тільки придбала нам приблизно тисячу членів, тобто двадцять відсотків усіх нових членів, придбаних в 1961 році, то їх заслуги не можна переціннити.

В бизнесовому світі, в якому головну вагу кладеться на бизнесові, а не громадських цінностях, переможці в кампаніях не обчислюють на підставі кількости здобутих членів, але по сумі, на яку вони забезпечили тих членів. Високою почестю наділяється у них тих, які в одному році здобули бодай чверть мільйона забезпечення. Хоч наші підрахунки не закінчені, вже тепер можна бути певним, що бодай пару наших організаторів наблизилося до чверть мільйона здобутого забезпечення в останнім році. При нотарійному низькому забезпеченні наших земляків, які в більшості забезпечуються на тисячу, а то й п'ятсот долярів, це є надзвичайно імпонуюча сума й за це нашим чвертьмільйонерам належиться додаткове, особливе признання. Воно тим важніше, що від пару років ведемо збільшену кампанію за підвищування забезпечення, бо відомо, що з погляду особистого чи родинного добра не так важливо, чи хтось є забезпеченим, але чи є відповідно високо забезпеченим. Наші канадійці, Богдан Зорич і Семен Левицький, поруч американців І. Скочиляса і М. Ткачука, найбільше наближені до того почесного чверть-мільйона.

Члени-основники Клюбу Заслужених Союзівців

Покликаний до життя ухвалою Екзекутиви УНСоюзу з вересня м. р. Клюб Заслужених Союзовців від перших днів свого існування постійно зростав і напевно дальше буде зростати. Ще перед двома тижнями цей Клюб не мав тридцяти членів. З кінцем року він зріс до 56 членів. Від сотників до двадцятьп'ятників далекий шлях, але в усіх них є велика заслуга: підготовання великого успіху нашої передконвенційної кампанії. Члени цього Клюбу будуть наділені на конвенції особливими дубовими плякетами з відповідними написами, які будуть їм вручені в часі конвенційного бенкету. Можна сподіватися, що членство цього Клюбу, подуманого, як постійна організація внутрі УНСоюзу, буде постійно доповнюватися, а його повага зростати. Напевно не буде ні одного організатора, який не бажав би також в цім році здобути бодай 25 членів, щоб стати членом цього Клюбу. Зокрема варто здобути це почесне членство в цій конвенційній кампанії, яка триватиме до дня конвенції.

Поміж новими членами, які в останнім тижні кампанії здобули кваліфікації членів Клюбу, знайшлися такі особи: Квітка Стецюк з Джерзі Сиіті (44 члени), В. Колодій з Трой (33), б. суддя М. Шпитко з Ню Йорку (33), д-р А. Слюсарчук з Дітройту (30), д-р Богдан Левицький з Ню Йорку (30), Емануїл Притила з Балтимору (30), Вол. Крушельницький з Дітройту (27), Петро Ліщак з Янґставну (27), мґр. Іван Гаврилюк з Бофало (27), Іванка Подола з Шикаґо (26), д-р Василь Палідвор з Ню Йорку (26), Анна Герман, заст. гол. предсідника (26), Вол. Гавриляк з Рачестеру (26), Василь Труфин з Амстердаму (25), Іван Зазворський з Аллентавну (25), Василь Гасій з Ню Йорку (25) і Осип Бакай з Філядельфії (25). Разом з попередніми членами наш Клюб має 56 членів - основників. Коли зважити, що кожний з них здобув бодай 25 членів, весь УНСоюз може справді гордитись тим, що в одному році міг знайти стільки таких відданих та успішних союзових працівників. Це говорить про нашу невичерпну союзову силу, силу, якою є працьовиті, спосібні люди, готові посвятити свій труд і свій відпочинок для загальної, громадської цілі.

Побіжне обчислення стверджує, що поміж ними є 31 таких, які здобули 25 до 49 членів, 13, які здобули 50-74, і 3, що здобули від 75-99 а 7, які здобули від 100 до 186 членів.

Не без інтересу буде також подати чемпіонів з місяця грудня. Числа деяких з них говорять про непроспані грудневі ночі та про, до глибоких дір в підошвах зужиті черевики піхотинців. Перше місце в грудневому змагу належить цілорічному переможцеві, постійному організаторові І. Скочилясові, який здобув впродовж цих коротких 31 днів аж 56 членів. За ним йдуть, як почесна гвардія: М. Ткачук (39 членів), Анна Ремик, д-р Богдан Левицький з Ню Йорку і Семен Левицький з Торонта, всі по 29 членів, М. Сенчишак з Шикаґо (28), інж. С. Куропась, заст. гол. предс. (27), Б. Зорич (23), та його постійний конкурент з минулих літ, Іван Одежинський й Квітка Стецюк, які обоє придбали по 22 члени. Переходячи побіжно ці імпонуючі числа та ці відомі прізвища, не можна дивуватися, що грудень дав нам від десятка років найбільший рекорд: майже одинадцять соток членів!

Нові сподівання

Присилаючи товсту пачку своїх грудневих аплікацій, наш новий „сотник" Семен Левицький з Торонта просив: „тільки не пишіть знову, що „з журбою радість обнялась" і в радості, після перемоги в одній кампанії з журбою не проголошуйте зараз другої кампанії". З болем серця не можемо вдоволити бажання цього працьовитого канадійця, бо щойно ми закінчили передконвенційну кампанію, в дні 27 грудня 1961 р., Екзекутива УНСоюзу постановила негайно проголосити нову конвенційну кампанію. Так і сталося, бо таке є життя. Воно не допускає передишки, воно гонить з цілою нашою землею та з цілою нашою сонячною системою безперервно вперед і ми мусимо достосовуватися до цього основного правила нашого існування.

Перед нами великий рік, рік ювілейної, 25-ої конвенції. На цій новій конвенції вже 68-річний УНСоюз буде наново переглядати своє минуле і плянувати своє майбутнє. Як же відпочивати перед такою важливою подією! Як же дозволити, щоб ми прибули на конвенцію з минулорічними здобутками! Ні, ми прибудемо на цьогорічну конвенцію з новими, цьогорічними надбаннями, не меншими, як здобутки з минулого року. Бо такий є вже стародавний звичай Батька Союзу, що він все йде вперед, ані кроку взад. Віримо, що всі минулорічні чемпіони, всі члени почесного Клюбу, всі Відділи схочуть докласти свою цеголку до цього нового здобутку і з ним, як з ювілейним подарунком, прибути на недалеку конвенцію. Це запевнить їй успіх, а УНСоюзові дальші довгі роки надійного росту.

Бути членом Українського Народного Союзу — Український Народний Союз — це суто демократична українська братська організація. Стати її членом, — це не тільки забезпечити себе і ваших рідних матеріяльно, це значить бути співвласником його надбань і вибирати, чи бути вибраним в його керівні органи.

ПРОГОЛОШЕННЯ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ

ОЦИМ ПОДАЄМО ДО ВІДОМА ГОЛОВНИХ ТА ВІДДІЛОВИХ УРЯДОВЦІВ І ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО

ЮВІЛЕЙНА

25-та ЗВИЧАЙНА КОНВЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

відбудеться в місті

НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

починаючи від 21-го травня 1962 року

Постанови статуту УНСоюзу щодо вибору делеґатів на конвенцію, кваліфікацій делеґатів, кількости делеґатів з поодиноких Відділів і повновластей делеґатів є такі:

Вибір делеґатів і їх заступників має відбутися впродовж 60 днів від дня проголошення конвенції. Мавши на увазі, що конвенцію проголошено 3-го січня 1962 року, 60-денний реченець для вибору делеґатів і їх заступників скінчиться 4-го березня 1962 року.

Делеґатів і їх заступників вибирається більшістю присутніх голосуючих членів на зборах. Коли є більше, ніж два кандидати на одного делеґата, що має бути вибраний, тоді кандидат, що дістав найбільше число голосів, хоч би навіть менше як виносить більшість приявних на зборах членів, має бути вибраний делеґатом. Делеґати і їх заступники мусять бути вибрані разом, і то тільки на звичайних місячних зборах у січні або в лютому. Це значить, що для вибору делеґата не можна скликати спеціяльних зборів, ані теж не можна вибирати, наприклад, делеґата на одних зборах, а його заступника на других. Якщо делеґат не зможе взяти участи в конвенції, його місце займе заступник. Коли Відділ має більше делеґатів, місце перешкоджених займуть заступники по черзі кількости одержаних при виборі голосів.

На зборах можуть бути приявні і голосувати на делеґатів і їх заступників тільки повноправні члени УНСоюзу. Повноправним членом є такий дорослий член, що платить вкладки за своє забезпечення в УНСоюзу. Тим самим член, що відійшов на беплатне продовження або виплачене забезпечення, або є суспендований, не може бути присутній на зборах і не може голосувати.

Кожний член має тільки один голос. Член, який має більше як одну рамоту, може голосувати та бути вибраним тільки в тому відділі, в якому має грамоту, довкладок якої є вчислені оплати фондів конвенційного, допомогового і народного.

Голосування на делеґатів і їх заступників має відбутися через піднесення рук, хібащо більшість приявних членів зажадає голосування бальотами.

Делеґатами і їх заступниками можуть бути вибрані тільки ті повноправні члени УНСоюзу, які сповнили всі обов'язки супроти УНСоюзу, мають всі кваліфікації на урядовців Відділу, є не менше як один рік членами УНСоюзу і не менше як шість місяців членами цього Відділу, що його мають заступати, до дня розпочаття конвенції, закінчили 21 рік життя, є українського походження і не є головними або відділовими урядовцями чи аґентами якоїнебудь іншої подібної організації чи компанії.

Відділи, що мають сімдесят п'ять членів, управнені до вибору одного делеґата з одним голосом; Відділи, що мають більше як сімдесят п'ять, але менше як сто п'ятдесят один членів, управнені до вибору одного делеґата з двома голосами; Відділи, що мають сто п'ятдесят одного або більше, але менше як триста один членів, управнені до вибору двох делеґатів з чотирма голосами; Відділи, що мають триста один або більше, але менше як тисячу один членів управнені до вибору трьох делеґатів із шістьма голосами; Відділи, що мають тисяча одного і більше членів, управнені до вибору чотирьох делеґатів з вісьмома голосами.

Відділ, що має менше як сімдесят п'ять членів, може злучитись з іншим Відділом, що також має менше як сімдесят п'ять членів, і коли так обидва злучені Відділи матимуть разом сімдесят п'ять членів, тоді вони будуть управнені до вибору одного делеґата з одним голосом. Коли обидва злучені Відділи матимуть сімдесят шість або більше членів, у такім випадку ці два злучені Відділи будуть управнені до вибору одного делеґата з двома голосами. Якщо обидва Відділи не умовляться добровільно інакше, той Відділ, що має більше число членів, буде управнений вибрати делеґата, а Відділ з меншим числом членів — заступника.

Відділ, що не заплатив усіх вкладок і належностей до кася УНСоюзу, не буде управнений до вибору делеґата чи делеґатів.

Повновласті делеґатів і їх заступників мають бути прислані до Головної Канцелярії УНСоюзу впродовж 10 днів по виборі делеґатів, але не пізніше, як за 60 днів перед конвенцією.

Джерзі Сиіті, Н. Дж., дня 3-го січня 1962 року.

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УНСОЮЗУ:

Йосип Лисогір, головний предсідник
Степан Куропась, заступник гол. предсідника
Анна Герман, заступниця гол. предсідника
Ярослав Падох, головний секретар
Роман Слободян, головний касир

СОЮЗОВЦІ, КАНДИДАТИ НА ДЕЛЕҐАТІВ 25 ЮВІЛЕЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ! В ОСТАННІХ МІСЯЦЯХ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ ПРИДБАЙТЕ ДЛЯ УНСОЮЗУ ЯКНАЙБІЛЬШЕ НОВИХ ЧЛЕНІВ. ЦЕЙ ОБОВ'ЯЗОК НА ВАС НАЛОЖИЛА ОСТАННЯ 24 КОНВЕНЦІЯ, ДОПОВНИВШИ 10-ту СТАТТЮ СТАТУТУ УНСОЮЗУ ВИМОГОЮ, ЩОБ ДЕЛЕҐАТ „ВИЯВИВ АКТИВНУ УЧАСТЬ В ОРГАНІЗАЦІЙНІЙ ТА РОЗВИТКОВІЙ ПРАЦІ УНСОЮЗУ"

ЧОТИРИ СПОСОБИ ЗНАЧНО ЗБІЛЬШИТИ ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ:

1. **ВІДВІДАЙТЕ ВСІХ ЧЛЕНІВ СУСПЕНДОВАНИХ В ОСТАННІХ РОКАХ ТА ВІДНОВІТЬ ЇХ АКТИВНЕ ЧЛЕНСТВО;**
2. **ЗАПРОПОНУЙТЕ ЧЛЕНАМ ВІДДІЛУ ЗБІЛЬШИТИ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ПРИДБАВШИ НОВУ ГРАМОТУ;**
3. **ПЕРЕГЛЯНЬТЕ СПИСОК ВСІХ ЧЛЕНІВ ВІДДІЛУ И ПЕРЕВІРТЕ, ЧИ ВСІ ЇХ ПОДРУГИ, ДІТИ І ВНУКИ Є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ. ДОПИЛЬНУЙТЕ, ЩОБ НИМИ СТАЛИ;**
4. **ЗЛОЖІТЬ СПИСОК ВСІХ СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ, ЗНАЙОМИХ І ВИДНИХ ЧЛЕНІВ МІСЦЕВОЇ ГРОМАДИ ТА ПЕРЕВІРТЕ, ЧИ ВОНИ Є ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ. ЗАПРОПОНУЙТЕ ТИМ, ЩО ЩЕ НЕ Є, СТАТИ ЧЛЕНАМИ УНСОЮЗУ.**

Степан Куропась

НА ДОРОЗІ ДО 100,000!

Закінчується передконвенційна кампанія УНСоюзу, яка виказує гарні успіхи. Вона вказує, де справа йде добре, де треба направи відносин, вона бачить світла і тіні союзової громади в Америці і в Канаді. УНСоюз є на добрій дорозі до 100 000, цифри не вимріяної, а можливої. Та, щоб до такої цифри дійти скоріше, треба нам усім знати, з чим ми йдемо, і чого нам кожного місяця сподіватися.

Щоби дорога до 100 000 не була покрита терням, щоби скорше дійти до мети, нам треба перейти коротку аналізу українського життя в Америці, або, як це звичайно називається, переоцінити цінності! По-„вченому" така аналіза називається статистикою. Це велика наука, без якої жадна держава чи організація не може обійтися. Існують окремі статистичні департаменти в міністерствах, університетах, асекураційних установах. Без статистики важко робити пляни праці, пророкувати будучність. Без статистики і її даних не можна працювати, як не можна працювати в темряві. Кожна держава знає на підставі статистики, чого можна сподіватися, скільки збере податків, рекрута візьме, знає навіть на підставі метеорологічної статистики, як багато впаде дощів в роках будуччини.

УНСоюз не має статистичного департаменту. Він оперує і робить обчислення в темряві. Для окремого статистичного бюра треба грошей і вишколених робітників. Спроби статистики в УНСоюзі прийшли щойно в 1960-му році. Д-р Ярослав Падох опрацював першу статистичну книжку „У. Н. Союз у світлі чисел". Це лише спроби, які не повинні залишитися спробами. Як може статистика помогти УНСоюзові? Возьмім приклад з Америки. Звичайна газолінова стація дістає від своєї компанії плян свого діяння. Її район має границі діяльности. Цей район має дане число авт, що їх треба обслужити. Компанія на жадання може навіть достарчити числа стейтових „лайсенсів авт даного району. Аґент асекураційної компанії має свій „дебіт" і клієнтів в ньому. Він розбудовує реєстр т. зв. „проспектс". Він знає, кого має у своєму районі.

Організатори УНСоюзу працюють в темряві. Як мають щастя, запишуть більше членів. Не мають адресаря! Не мають листи проспектів, бо не знати, хто належить до УНСоюзу, а хто ні. Звичайно, можна про все спитати, але відповідь може бути „я вже належу", хоч так воно не є.

Дотеперішній успіх УНСоюзу, якщо це взагалі успіхом можна назвати, базувався на праці організаторів з додатком кількох секретарів. На поміч прийшли їм недавно Окружні Комітети. Але поміч з них мала, бо вони не знають свого призначення.

На дорозі до 100 000 нам треба чисел і коофіцієнтів статистики. З браку статистичного бюра УНСоюзу нам на місцях, по Окружних Комітетах, треба виробляти „листу проспектів". Для тієї цілі округи повинні зажадати з Головної Канцелярії списка всіх союзовців, щоби знати, хто не належить до УНСоюзу. Треба старатися дістати контакти з українськими Церквами. В одній українській парохії охрещено 1 100 дітей в 1960 р., це теж той потенціял, що має допомогти для осягнення нашої цілі. Але для цього треба мати адресар тих наших потенціяльних членів. Крім церков є ще міські уряди, що ведуть статистику народжень („вайтел статістик"). Треба теж знати, що в Шикаґо кожний сьомий українець є членом УНСоюзу, в Дітройті кожний десятий, в Клівленді дев'ятий, в Боффало кожний п'ятий, у Форд Сиіті майже кожний українець є членом УНСоюзу. Велика метрополія Ню Йорк дала УНСоюзові кожного 20-го українця. Питсбурґ і Скрентон є на сірому кінці. Нова Англія? Там від довшого часу, аж по Гартфорд, без змін! Однак більше членів відходить, як приходить! Філядельфія вже давно рішила подвоїтися, отже думала, що така можливість там існує, інакше так не рішала б, але, поки що, обіцянки не дотримала.

А де є велика Канада? Величезні простори з ½ мільйоном українців і 7.000 союзівцями? Виходить, що кожний 70-ий українець Канади є членом УНСоюзу. Отже статистика помагає, насвітлює. Є причини, чому воно є так в Ню Йорку, під боком Головної Канцелярії, є причини, чому так зле стоїть справа з Канадою, чому в Шикаґо лише кожний сьомий союзовець! Треба знати про ті причини і треба їх усунути навіть тоді, якби когось така мала операція образила чи ранила! Мусимо дбати в першу чергу за УНСоюз. Це є обов'язком головно тих, що є на відповідальних становищах в системі УНСоюзу.

Славна колись чеська спортова організація „Сокол" — хвалилася: „Що чех — то сокол". Якби то гарно було, якби ми могли величатися: „щодругий українець — то союзовець". Тоді ми перейшли б цифру 100 000 і зросли б уп'ятеро. А така можливість існує, хоч може забрати багато літ. Але, щоби це сталося, концентруймо наш удар на — 100 000!

А удар цей нам вдасться, якщо його належно підготуємо і будемо по громадах знати наш союзовий „маркет". А щоби підготуватися, треба — статистики, а не голословних чи бундючних рішень окружних зборів!

УНСоюз і його організатори мають поле до праці. Але не вистачить тут лише асекураційних грамот. Забезпечення можна всюди дістати, але є різниця, де Ви забезпечуєтеся. А ту різницю треба виказати і намацально показати числами і проспектами.

В 1937-му році на конвенції УНСоюзу у Вашинґтоні ухвалено $5 000 на спортову акцію і назначено покійного м-предсідника УНСоюзу спортовим директором. Ця акція змить зупинила відхід членів і була на довгі роки дріжджем для зросту.

Окружні Комітети мають шукати способів зросту. Для цього треба акції, а не морщення чола. Задля будучих поколінь УНСоюзу, для зроблення поступів нашого зросту, треба мати спортову, вакаційну і іншу акцію. Треба малих Союзівок, як засобу до цілі.

ДЛЯ ПОВНОГО УСПІХУ КОНВЕНЦІЙНОЇ КАМПАНІЇ

Метою конвенційної кампанії є здобути бодай 2 000 нових членів, а її кличем є: **двадцять п'ять членів для 25-ої Конвенції** від кожного Відділу, організатора, секретаря і делеґата.

УНСоюз має 500 Відділів з 500 секретарями та з тисячами інших відділових урядовців, для повного успіху нової і дуже важливої конвенційної кампанії потрібно тільки бодай 100 осіб, або відділів, які впродовж чотирьох місяців і трьох тижнів кампанії здобули б по 25 членів.

Віримо, що ця нова кампанія закінчиться повним успіхом. Ми певні цього, що знайдеться більше як сто організаторів та відділів, які здобудуть по 25 або й більше членів. В доказ цієї віри починаємо друкувати листу майбутніх чемпіонів, які зголосилися, як учасники кампанії, і зобов'язалися приєднати бодай по 25 членів.

Тому, що про намір оголошувати кандидатів на чемпіонів у конвенційній кампанії ще не всі знають, ця перша листа є зовсім випадкова. Сподіваємося, що наступна листа міститиме вже десятки нових зголошень майбутніх чемпіонів конвенційної кампанії, як осіб, так Відділів. Ось перші зголошені добровольці:

С. Гавриш, Філядельфія
П. Головачук, Пассейк
В. Запаранюк, Ютика
Б. Зорич, Торонто
В. Клосник, Бруклин
І. Красник, Шикаґо
С. Куропась, Шикаґо
С. Левицький, Торонто
І. Одежинський, Філядельфія
Є. Омельченко, Ґримсбі
В. Попович, Рочестер
Гелен Олек, Шикаґо
Анна Ремик, Бостон
М. Семків, Шикаґо
М. Сенчишак, Шикаґо
І. Скочиляс, Філядельфія
Квітка Стецюк, Джерзі Сиіті
д-р А. Слюсарчук, Дітройт
М. Ткачук, Шикаґо
М. Турко, Форд Сиіті
І. Флис, Ню Йорк
В. Цюпа, Бруклин
Р. Чучкевич, Клівленд
Т. Шпікула, Шикаґо

Відділи:

194, „Свобода", Ню Йорк
204, А. Гончаренка, Ню Йорк
360, Пластовий, Бофало
361, „Дністер", Ню Йорк
450, Пластовий, Ню Йорк

Закликаємо других Організаторів і Відділи, тут не вичислені, зголошувати Головній Канцелярії свою готовість здобути бодай по 25 членів, щоб запевнити успіх конвенційній кампанії.

У СВОЄМУ МІСТІ

Головна Канцелярія 68-літнього Українського Народного Союзу в Джерзі Ситі належить до найстарших етнічних установ у цьому місті, в якому 69 років тому вперше побачила світ „Свобода". Екзекутивні урядовці УНСоюзу вже багато разів та в різних справах бували в місцевому Ситі Гол, були вони там, разом з представниками місцевої громади й минулої п'ятниці, 12-го січня, як новообраний посадник Томас Ганджемі підписував проклямацію Дня Української Незалежности на 22-го січня ц. р. На фото, біля посадника, що сидить, стоять (зліва): гол. секретар УНС д-р Ярослав Падох, всч. о. декан Антін Борса, місцевий український католицький парох, ред. А. Драган, гол. касир УНС Роман Слободян, гол. предсідник УНС Йосип Лисогір та адв. Марсел Вагнер, провідний діяч громади і стейту. (Фото: „Свобода")

Микола Давискиба

„Я НАСКЛАДАЮ В БАНКУ БІЛЬШЕ"

Ще й сьогодні можна, на жаль зустрінути українців, які не знають, чи не хотять знати, скільки долляр має вартости в банку, а скільки, коли вкласти його в асекурацію в УНСоюзі.

Американці, особливо ж середня і робітнича верстви, обезпечені на більшу або меншу суму по асекураційних компаніях. Ми, українці, маємо свій багатий і добре загосподарований Український Народний Союз і тому ми повинні триматися гасла „Свій до свого" і не іти туди, де нас не респектують. Батьки, які мають велике зобов'язання виховати своїх дітей і дати їм вищу освіту, мусять призадуматися, куди краще вкласти свого доляра, щоб, як діти доростуть і схотять піти у вищу школу, мати напоготові готівку.

Не є зле, якщо хтось, поплативши свої тижневі рахунки і залишивши трохи на прожиток, вкладе решту на ощадність до банку. Але подумаймо, яка велика різниця є між посіданням наскладаних грошей у банку а інвестуванням цих же грошей в обезпечення себе і своїх в УНСоюзі. В банку складаємо залишки грошей для евентуального пізнішого моментального використання і коли ми наскладаємо яких сто долярів чи більше, то у потребі виберемо свої гроші, а вкладкову книжечку зможемо викинути до коша. На випадок нещастя чи хвороби, або нездатности до праці наскладані в банку гроші багато не поможуть, а у випадку — не дай Боже смерти — наскладана там сума навіть з відсотками, не дасть залишеній родині того, що вона потребуватиме, значить того, що дає забезпечення на життя в забезпеченевій установі. Якщо батько ще за свого життя подумав про майбутнє і забезпечив себе в УНСоюзі, то його жінка і діти одержать посмертне, оплатять похорон, який тепер коштує дуже багато і ще залишиться їм трохи на сплату морґеджу, що є на домі, чи на інші видатки.

Кожен батько, що любить свою родину і бажає їй добра, іде за голосом свого сумління і не витрачає своїх тяжко запрацьованих грошей на різні витребеньки. Він буде вдоволений, якщо на час забезпечив себе на більшу суму в УНСоюзі, свідомий того, що смерть нікого не минає, що по кожного вона приходить скорше чи пізніше і що нема такого лікаря, який би врятував від неї. Хтось, що обезпечив себе в УНСоюзі, може прожити рік чи більше, і не вклавши до УНСоюзу навіть сотки долярів, може на випадок своєї передчасної смерти залишити родині посмертне, значить, повну суму забезпечення — дві тисячі, п'ять чи десять тисяч долярів, а якщо мав подвійне посмертне, то й навіть два рази стільки. Ніякого ризика тут член не має, платить тоді тільки УНСоюз. Над цим повинен кожний добре подумати, і коли вирішить забезпечитися в УНСоюзі, зголоситися до секретаря найближчого Відділу УНС.

Хто складає в банку, одержує ще й установлені невеликі проценти. Якщо ж ви обезпечуєтеся в УНСоюзі то ту можете мати багато більше користи, бо якщо рішитеся вплатити свою вкладку на цілий рік, то дістанете 5% опусту, а по двох роках вам виплачують ще дивіденду.

Дехто говорить ще про соціяльне забезпечення, пенсійні фонди по фабриках тощо. Все це добре й корисне, але й тут треба проаналізувати, що дає більше й обдумати, чи соціяльне забезпечення навіть із ощадністю в банку вистачить на покриття всіх зобов'язань — довгів, морґеджів та іншого, не кажучи вже про те, чи вистачать ці гроші на продовжування науки для дітей у вищих школах, в коледжах чи на університетах.

Коли ви обміркуєте і проаналізуєте усе, візьмете до уваги усі можливості, тоді самі прийдете до Батька Союзу і зголоситеся до секретаря відділу УНСоюзу у своїй місцевості чи в окрузі, від якого одержите докладні дані й інформації, як найкраще забезпечити будучність свою, дружини і дітей.

Представники Відділів УНСоюзу Західньої Пенсилвенії та Огайо відбули збори

Янгставн, Огайо. — 5-го листопада 1961 р. тут відбулись збори представників Відділів УНСоюзу з Зах. Пенсилвенії і Огайо в справі турніру розгри в кругллі, який має відбутись в квітні 1962-го року в Ембридж, Па. Між присутніми були заслужені діячі УНСоюзу, бувша заступниця головного предсідника УНС п-і Жеребняк з чоловіком, головний радний Дм. Шмагала з Клівленду та головний радний А. Джула з Ембридж. Зборами проводив член 230-го Відділу інж. Євген Волошин. По довшій дискусії вибрано Управу на 1961 - 1962 рік в такому складі: Інж. Є. Волошин — голова; гол. радний А. Джула — заст. голова; п-і Жеребняк — секретар в англійській мові; С. Бурий — секретар в українській мові; гол. радний Дм. Шмагала — дорадник; М. Ленский — касир. Розгра відбудеться в Ембридж, Па.

Під кінець гол. радний Дм. Шмагала забрав слово та представив справу присднування нових членів до УНСоюзу і попросив, щоб представники даних Відділів приложили всіх старань та активности в організуванню нових членів, щоб наш Укр. Нар. Союз ріс вгору а ми, представники даних Відділів, мали з чим прийти на конвенцію УНСоюзу, яка відбудеться в травні 1962-го року.

С. В.

В. Зелений

50-РІЧЧЯ ГРОМАДСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ ІНЖ. ВОЛОДИМИРА КОССАРА

В архівних документах УНО збереглося багато біографічних даних про особу інж. Володимира Коссара і, зокрема, про ті шляхи, на яких маркантно позначена його 50-літня діяльність і відданість українській справі по сьогоднішній день. Особа інж. В. Коссара знана більш чи менш подрібно майже всім, хто зацікавлений українською проблематикою, того творчого громадянина з вродженим провідницьким хистом знає Канада і Америка.

Інж. Володимир Коссар

У світ і між людей на колесі...

Інж. Володимир Коссар — нар. 23-го листопада 1890 р. в Руськові повіт Камінка Струмілова — почав свою громадську працю в 1909 році. В тому році він здав гімназійну матуру і передав батькові свідоцтво зрілости, причому був свідомий того, що часи його гімназійної науки не тільки переродили його, але й цілу родину Коссарів - русинів на Коссарів - українців. Батько поцілував сина за кінцеві успіхи і в нагороду дав йому ровер - двоколесник, яким молодий студент почав об'їздити всю близьку і дальшу околицю, отже справді відкрив йому шлях між людей у світ...

1911 р. при помочі о. Коновальця, що був парохом в Малехові під Львовом, студент В. Коссар заснував у Дублянах Відділ Сокола і почав учити своїх соколів вправ топірцями. Це була, так би мовити, перша спроба організаційних сил у В. Коссара, цікава зокрема ще й тим, що, будучи студентом агрономії в Дублянах, він нераз зустрічався зі студентом Янушайтісом, який знову вчив своїх „стшельцуф" вправ з крісами. Якось раз спитав Янушӑйтіс Коссара: „Невже буде так, що соколи стануть колись проти „стшельцуф"? Ця подробиця остільки цікава, що згодом, під час Листопадових боїв 1918 - 19 років, сотник В. Коссар стояв на фронті проти генерала Янушӑйтіса, головного командўвача польських військ.

Вояцький досвід

Втім, військовий досвід майбутнього сотника УГА, Вол. Коссара не почався з 1918-го року. Досвід вояка збирав він, починаючи з 1912-го року, коли Австрія покликала його до армії, як абсольвента Рільничої Академії в Дублянах, однорічником, після чого цей досвід поглибився службою в ранзі поручника австрійської армії в рр 1914-18, коли Вол. Коссар пізнав російський та італійський фронти, на яких був двічі ранений і раз присипаний гранатою. З італійського фронту їхав він теж „на урльоп" пізно восени 1918-го року, коли у Львові українська стійка розброїла його 1-го листопада, забравши в нього всі документи і револьвер та завівши до своєї команди. З документів виявилося, що напередодні виїзду пор. Коссара зі своєї частини австрійське командування підвищило його ступеня сотника з днем 1-го листопада і з такою ранґою став він на службу своїй Державі, причому командування УГА рятувало сотником Коссарем неодну загрожену та небезпечну позицію чи ситуацію. Ось і кар'єра сотн. Вол. Коссара в УГА: Під Львовом командант 3-ої частини Групи „Схід", потім начальник штабу 9-ої Сокальської Бриґади, далі начальник штабу Першої Дивізії УГА, і врешті командант 5-ої Сокальської Бриґади, з якою відбув похід в Україну і брав участь у боях за Київ 30-го серпня 1919-го року.

Сім років скитальщини і вісім фармерства

Роки від 1921 - 1926 — це часи скитальщини інж. Вол. Коссара в Чехо - Словаччині. Час тієї скитальщини скорочує він собі працею в характері інженера агрономії в Карпатській Україні, є викладачем в учительській семінарії під дирекцією о. д-ра А. Волошина та з'ясовує основи сільського господарства студентам теології в Ужгороді. Тут, у Карпатській Україні, одружився сотн. Вол. Коссар в 1922-му році із скитальцею-вчителькою Ф. Яцків̆ною, і п'ять років пізніше обоє виїздить до Канади, де згодом до їх родини прибувають син Левко та дочка Альма.

В Канаді сотн. В. Коссар працює перших два роки під Саскатуном як звичайний фармерський робітник, потім придбав власну фарму і на ній від д-ра І. Ґуляя з годинником у руці вчився канадійської „продакшен", аж до того, скільки на годину, отже й на мінуту засадити буряків чи капусти. Разом вісім років вельми важкої і неоплатної, але самостійної праці, ускладненої ще й тим, що ці ж вісім років — це роки найкращого розвитку організації стрілецтва з другої іміграції в Канаді, яка завершилася в системі УНО і Братніх Організацій, а сотн. В. Коссар був чи не головним мотором тієї організаційної праці...

Якщо вибір — то тільки свої

Від 1935 до 1943 року, — чергових вісім років, — інж. В. Коссар працює фахово та зразково, добуваючи признання, як дослідник екології в Саскачеванському університеті, де м. ін. нострифікує свої европейські студії і поновлює ступінь магістра агрономії. Але вже в 1948 році, не зважаючи на поради своїх найближчих співробітників з університету та з організації, інженер В. Коссар добровільно резиґнує з фахової і добре платної посади у високій школі. Мотивацію цього кроку інж. В. Коссар найкраще передав своїм колегам з університету на їх запити, чому покидає свою дослідну працю: Український визвольний рух, — обстоював він, — подібний до ірляндського, чеського, польського та інших та може мати успіх і допомогти своєму народові тільки при умові активности своєї заокеанської еміґрації, яка при громадянській льояльности до країни свого поселення, шукала б уперто, мужно та жертвенно приятелів для правди свого поневоленого народу. Така заява інж. В. Коссара завершила тільки знайомства і приязнь з численними професорами Саскачеванського університету, в тому і з професором Кірконелом та проф. Симпсоном.

Поклик вояцької крови

Роки 1937 до 1954 це 17-літній простір часу, в яких інж. В. Коссар очолював організації УСтрілецьку Громаду і УНОб'єднання та був душею їх діяльности. У тому ж часі, і зокрема в часі другої світової війни, був він постійно промотором єдности між порізненими українськими Церквами та організаціями і багато причинився до заснування репрезентативного Комітету Українців Канади, якого метою було задемонструвати нашу допомогу Канаді у війні, але який, — хоч війна давно скінчилася, — виправдав себе так, що без нього ніхто не всилі уявити собі українського життя сьогодні. Як це один позитив характеру інж. В. Коссара в тому часі варто згадати, що він, при одобренні УНО, УСГ, ОУК і МУН, дав у час війни ініціятиву до заклику, щоб українці вступали добровольцями до армії Канади, при чому зголосився і сам та був, з огляду на вік, прийнятий до Резервової Армії, де 5 років вивчав, на кожний випадок, модерний військовий виряд. Завдяки цій акції та престижеві інж. В. Коссара, як провідника організованих українських націоналістів у Канаді, УНО і БО змогли відбити всі доноси комуністів, мовляв, ці організації треба розв'язати і їх членів, як німецьких аґентів заслати до конц-таборів. Що більше, після війни УНО було вирізнене і мабуть одне з перших українських організацій дістало, як признання, свій домініяльний чартер.

Одноцентовий Визвольний Фонд, Осередок Культури й Освіти, Пан - Американська Конференція, кооперативний рух, поширення Відділів УНСоюзу в Канаді, протестні акції і меморіяли, співпраця з послом А. Глинкою та іншими з метою розв'язати правильно проблему „скитальців", матеріяльна допомога скитальцям і багато інших акцій та діл — все це відбулося або відбувалося при активній та безпосередній співдії інженера В. Коссара.

Від 1950 року інж. В. Коссар є головним контролером УНСоюзу, від 1955 теж головним організатором УНС на Канаду, а від 1960, коли в Торонті засновано Канадійську Канцелярію УНС, — директором тієї Канцелярії. Віддаючи ввесь свій час праці для поширення членства УНСоюзу, інж. В. Коссар своїм авторитетом багато спричинився до популяризації тієї установи серед української спільноти в Канаді.

Коби таких більше!

В цім Шевченківськім Році, який ось кінчиться, відзначує 30-річчя своєї праці та заслуг трибуна української громадської думки„ Новий Шлях". У цьому 30-річчі місце інж. В. Коссара — спеціяльне і почесне, не тільки як колишнього представника В-ва, редактора чи управителя того часопису: Він був душею і серцем всіх перипетій „Нового Шляху" від початків до сьогодні та тішиться великою пошаною всіх співробітників того часопису в минулому і в теперішньому.

Відзначуючи цією статтею шлях важкої праці громадської праці інж. В. Коссара, бажаємо йому, як одному з сеньйорів нашого організованого життя, багато сил та довгих літ для чергових своїх успіхів у користь української спільноти. Хай його стійкість у праці для УНО і БО та взагалі українців у Канаді буде зразком для молодшого покоління. Дай Боже, щоб наша спільнота видала багато осіб, які були б готові йти слідами Ювілята, та пів сторіччя служити Великій Справі, бо певність цього була б найкращим моральним вдоволенням для інж. В. Коссара та підтвердила б йому, що його праця не пішла на марне, коли є кому її продовжувати!

(„Новий Шлях" — Вінніпег.)

25-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ ПРАЦІ ЗАСЛУЖЕНОГО СОЮЗОВЦЯ ПЕТРА ГОЛОВАЧУКА

17-го грудня 1961-го року пассейська та кліфтонська громади величавим бенкетом відзначили 25-ліття невсипущої праці на народній ниві на пості фінансового секретаря 42-го Відділу ім. Т. Шевченка УНС в Пассейку, — п. Петра Головчука.

Того дня обходжено свято св. Миколая в парохіяльній школі і треба сказати, що святий угодник о. Миколай мусів того дня поділитися тим днем із Ювілятом. Бенкет для відзначення ювілею відбувся в УНДому при Говп-Евню, в залі СУМА. Комітет для влаштування Бенкету доложив всіх старань під проводом голови 42-го Відділу п. Володимира Войнацького, щоб цей бенкет випав якнайкраще. І треба підкреслити, що помимо непривітно - понурої погоди залю СУМА виповнили гості по вінці. Понад 100 осіб прийшло віддати шану тому, що так довго трудився на народній ниві для добра свого народу. Між тими, що прийшли звеличати це свято, був й головний секретар УНСоюзу, д-р Ярослав Падох.

Коли п. Головачук входив на залю, приявні привітали його грімким співом „Многая літа". Горохом котились по лиці сльози. Це були сльози радости, від такої милої несподіванки. А коли п-на Марійка Хомко вручила Ювілятові китицю квітів, він із зворушення не міг промовити слова.

Бенкет відкрив голова Відділу п. В. Новацький, привітавши Ювілята, його дружину, сина інженера із дружиною та численно зібраних членів Відділу і гостей. Ведення бенкету передав Василеві Микитинові, як тостмайстерові. Той, привітавши всіх, запросив до обильного стола. Забрав слово тостмайтер п. В. Микитин, який накреслив життьовий шлях Ювілята, заглянув і до рідного краю і спинився над гірким положенням тоді нашого народу. Згадав, як Ювілят в 1911 р. приїхав до Канади, як звідсіля прибув до Америки й тут включився в українське життя. Широко змалював його працю на полі УНСоюзу. На нинішній день наш відділ нараховує поверх 500 членів, з тому понад 300 дорослих осіб, а решта молодь. Перед п. Василем Микитином говорив ще голова п. В. Новацький. Ми не можемо спинятися на тих всіх численних промовах, бо на це треба би списати багато паперу. Скажемо ще, що тостмайстер впершу чергу викликав до слова членів Управи 42-го Відділу ім. Т. Шевченка в Пассейку. А треба сказати, що так зложилося, що головні члени Управи, живуть всі в Кліфтоні. І сам Ювілят і секретар Назар Михайлишин, що промовляв по голові відділу, і рекордовий секретар п. Василь Марущак. З Управи говорив ще заступник голови п. Антін Ваньо. Із старої ґвардії промовляв пан Кашалаба.

Промовляли теж й представники різних організацій. М. Яремко вітав сердечно від Народної Помочі; від Української Централі в Пассейку вітав Ювілята Ів. Хомко; від ООЧСУ Ст. Покора; від Організації Оборони Лемківщини — Ів. Блиха; ще вітав Ювілята п. Євген Садаш, від 64-го Відділу вітав п. Зелінський; автор цих рядків побажав Ювілятові діждатися сонця волі його батьківщини, бо все, що Ювілят робив, робив під зором для своєї батьківщини. Всі промовці підкреслювали чесноти ВШ. Ювілята, його сердечний підхід до людей і уміння здобувати собі тих людей. Всі бажали йому дожити ще Золотого Ювілею. Завершив всі ці промови головний секретар УНСоюзу д-р Ярослав Падох довшою промовою, в якій накреслив заслуги Ювілята й побажав, щоб такі Головачуки росли на камені, бо вони являються остоєю американської Україн. В своїй промові промовець широко зупинився на ролі УНСоюзу, вказав на колосальні спромоги на тому полі, бо ніде правди діти, на мільйонову масу народу на тому терені всього 10% українців охоплені в рідних організаціях. Треба рятувати молодь, треба рятувати американську Україну й для неї трудитися, коли там, на рідній землі, тієї спромоги немає. Треба постійної напруги, праці в обороні поневоленої нашої батьківщини, а того можемо допняти спільними силами, вступаючи в ряди УНСоюзу і побільшуючи свої поліси.

Зворушений із сльозами в очах говорив Ювілят. Він спинився на всіх тих перешкодах, що їх мали тут українці і зупинився на тому, як ця американська Україна несла широко поміч своїй батьківщині і то на різних відтинках національно - суспільного життя. Рідна Школа, Церква та численні, різні українські інституції мали все підтримку від американської України.

Промовляв до присутніх син Ювілята, інженер та бажав батькові здоров'я і щастя.

В признання довголітньої праці піднесено Ювілятові в дарунку „вічне" золоте перо. Спільною знимкою, в окруженні членів Управи, закінчено цей бенкет.

(п-я-к)

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА МОГИЛУ СЛ. П. Д. ГАЛИЧИНА

Секретар 374 Відділу Українського Народного Союзу в Бостоні Володимир Гончар прислав до гол. канцелярії УНС чека на суму $50.00, як пожертву на будову пам'ятника Т. Шевченкові у Вашингтоні. На жалобних сходинах Відділу, присвячених пам'яті бл. п. Дмитра Галичина, предсідника УНСоюзу, переведено серед членів збірку пожертв, яка принесла суму $30.00. До неї долучено суму $20.00 з відділової каси і всю цю суму призначено на будову пам'ятника Шевченкові замість квітів на могилу Покійного Головного Предсідника УНСоюзу.

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найсвідоміші українські сили в один ідейний моноліт та поставила його на службу нашим країнам та нашому поневоленому українському народові!

ВЕЛИКА ВРОЧИСТІСТЬ В АСТОРІЇ

Українська Громада в Асторії, що є тепер частиною Лонг Айленд Ситі, належить до найстарших і справді піонерських українських громад в Америці, а очолюваний одним з найбільш заслужених піонерів, п. Іваном Сидором, 5-ий Відділ УНСоюзу, Б-тво св. Миколая, є осередком активности в громаді. Ця громада в половині минулого листопада мала своє велике свято, як новопосвячений єпископ для українців-католиків Англії, Преосв. Кир Августин Горняк, ЧСВВ, що сам був деякий час священиком у тій громаді, відправив архиєрейську Службу Божу, після якої відбулося в його честь відповідне прийняття, під час якого і знято це фото. На фотознимці стоять (зліва): відомий діяч адв. Степан Ярема з Ню Йорку, Преосв. Кир Августин, гол. предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір та місцевий український католицький парох всч. Висаріон Андрейчук, ЧСВВ.

„НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ!"

Ми, янгставнські жінки, не мали змоги особисто скласти нашу щиру подяку Екзекутиві Українського Народного Союзу та вчителям, що дали нам змогу відбути курси, які для нас були дуже й дуже цікаві. З цих курсів ми багато скористали, як також дуже миле враження винесли з нашої любої „Союзівки". Такі курси, повинні відбуватись кожного року.

Усі українці, які належать до УНСоюзу, повинні бути горді з цього, бо це найбільша і найкраща українська організація на землі Вашингтона. Завдяки цій організації ми маємо безліч різних інституцій, маємо розвиток нашої матеріяльної і духової культури.

Коли б не було цієї організації, не було б нічого, і ми жили б півдиким життям.

Були ми всі дітьми нуждарів, культурно дуже відсталих, поневолених, заляканих, бідних як в матеріяльному, так і в духовому розумінні. Були часи, коли для української жінки - селянки за гріх вважалося навіть заглянути до книжки чи газети, не то читати. Були часи, коли старі люди казали: жінко, знай, своє діло — прати, шити, варити та й буде досить з тебе, а до громадської роботи тобі немає чого втручатись, бо попаді з тебе й так не буде...

От власне в такий спосіб наші добрі, але несвідомі батьки та діди глушили наш розум, наш талант, і через їхню „хлопську філософію" це тривало сотками літ. Тому не диво, що ми, українські жінки, поступали черепашим ходом... Мабуть така вже була наша доля жіноча, що в родинному житті ми були так зайняті щоденними обов'язками, що не мали навіть часу на те, щоб взяти участь в громадському житті...

Але тепер інші часи настали! Світ поступає вперед! Сьогоднішня жінка не тільки здібна працювати в хаті при горщиках або на полі, але вона вже є доктором, професором, інженером, вона бере активну участь в громадському житті й політиці.

Ми українські жінки, маємо такі самі права, як наші чоловіки! Тож ми повинні користуватись цими правами, бо інакше ніколи не піднесемося до ще вищого рівня. Яка жінка, така мати і такий народ! В наших руках спочиває виховання молодших поколінь нашого народу.

Тож закликаю всіх тих наших жінок, які ще не стоять в рядах УНСоюзу, вписатися до цієї славної організації і разом, спільно рука-в-руку працювати для свого добра, для добра своїх дітей, для добра свого поневоленого народу.

Юлія Войтович

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС...

БИЧИК Панько, народж. 1886 р. в Іванівці, пов. Скалат, член 383 Відд. УНСоюзу в Бриджпорті, Па., помер 26-го грудня 1961 року.

ВАРІЯН Анна, народж. 1890 р. в Багловій, пов. Лісно, членка 309 Відд. УНСоюзу в Сеґінов, Миш., померла 26-го грудня 1961 року.

ВИШНЕВСЬКИЙ Степан народж. 1890 р. в Підкамені, пов. Броди, член 277 Відд. УНСоюзу в Гартфорді, Конн., помер 24-го грудня 1961 року.

ДІДУЛА Анна, народж. 1899 р. у Біличі Горішнім, пов. Старий Самбір, членка 251 Відд. УНСоюзу в Клівленді, Огайо, померла 26-го грудня 1961 року.

ДІДУХ Єва, народж. 1895 р. в Грушеві, пов. Дрогобич, членка 352 Відд. УНСоюзу в Честері, Па., померла 28-го грудня 1961 року.

ЗАРУЦЬКИЙ ПЕТРО, народж. 1898 р. в Репеті, пов. Сянік, член 242 Відд. УНСоюзу у Фреквилл, Па., помер 18-го грудня 1961 року.

ЗАХАРЧУК Федір, народж. 1888 р. в Цвітовій, пов. Бучач, член 320 Відд. УНСоюзу у Балтиморі, Мд., помер 1-го січня 1962 року.

ЗІНІВ Давид - Гайнрих народж. 1945 р. в Ст. Дейвидс, Онт., Канада, член 468 Відд. УНСоюзу в Наяґра ан да Лейк, Онт., Канада, помер у грудні 1961 року.

ІВАЩУК Семен, народж. 1897 р. в Стримільцях, пов. Радехів, член 221 Відд. УНСоюзу в Шикаго, Ілл., помер 9-го грудня 1961 року.

КІЦЕНКО Анна, народж. 1897 р. в Патятинцях, пов. Рогатин, членка 217 Відд. УНСоюзу в Рочестері, Н. Й., померла 29-го грудня 1961 року.

КОРДИЯК Степан, народж. 1888 р. в Малковичах, пов. Перемишль, член 155 Відд. УНСоюзу в Перт Амбой, Н. Дж., помер 30-го грудня 1961 року.

КРИКЛИВА Нікодема, народж. 1884 р. в Климківцях, пов. Збараж, членка 323 Відд. УНСоюзу в Кензас Ситі, Кен., померла 14-го грудня 1961 року.

ЯЦКІВ Семен, народж. 1889 р. в Псарах, пов. Рогатин, член 234 Відд. УНСоюзу в Елизабеті, Н. Дж., помер у грудні 1961 року.

БАЛАЦЬКА Катерина, народж. 1892 р. в Лучинцях, пов. Рогатин, членка 363 Відд. УНСоюзу в Оліні, Н. Й., померла 25-го грудня 1961 року.

БАРИЛЮК Марія, народж. 1888 р. в Самолусках, пов. Гусятин, членка 241 Відд. УНСоюзу в Вунсакет, Р.

БІЛИНСЬКА Анна, народж. 1904 р. в Настасові, пов. Тернопіль, членка 105 Відд. УНСоюзу у Філядельфії, П., померла 16-го грудня 1961 року.

БОРЕЦЬКА Юстина, народж. 1897 р. в Сушиці Риковій, пов. Старий Самбір, членка 201 Відд. УНСоюзу в Колдейл, Па., померла в грудні 1961 року.

ГАНДЗЮК Михайло, народж. 1891 р. в Торськім, пов. Заліщики, член 66 Відд. УНСоюзу в Ню Йорку, Н. Й., помер 17-го грудня 1961 року.

ГАБРІЯН Вероніка, народж. 1927 р. в Форествилл, Конн., членка 390 Відд. УНСоюзу в Бристолю, Конн., померла в грудні 1961 року.

ДРЕМУХ Михайло, народж. 1918 р. в Трой, Н. Й., член 191 Відд. УНСоюзу в Трой, Н. Й., помер у грудні 1961 року.

ЗАДИЛЯК Марія, народж. 1890 р. в Полоний, пов. Сянік, членка 134 Відд. УНСоюзу в Карнеґі, Па., померла 23-го грудня 1961 року.

КРИЧКОВСЬКИЙ Михайло народж. 1895 р. в Кописні, пов. Добромиль, член 192 Відд. УНСоюзу в Геркімер, Н. Й., помер у грудні 1961 року.

ЛІСЕЦЬКИЙ Йосип, народж. 1898 р. в Белзі, пов. Рава Руська, член 204 Відд. УНСоюзу в Ню Йорку, Н. Й., помер 22-го грудня 1961 року.

ОЛЕКСИН Гнат, народж. 1897 р. в Головчинцях, Західня Україна, член 145 Відд. УНСоюзу в Алтоні, Па., помер 15-го грудня 1961 року.

ОПУСТ Іван, народж. 1897 р. в Стрілиськах, пов. Бібрка, член 204 Відд. УНСоюзу в Ню Йорку, Н. Й., помер 22-го грудня 1961 року.

ПИЦЬ Михайло, народж. 1888 р. в Корналовичах, пов. Самбір, член 280 Відд. УНСоюзу в Скрентоні, Па., помер 23-го грудня 1961 року.

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО ДО ЗУАДК У ФИЛАДЕЛФІЇ: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, P. O. BOX 1661, PHILADELPHIA 5, PA.

Активність українського християнського руху на міжнароднім терені

Висилаючи свої делеґації у 1961 р. на 6 міжнародних зустрічей, УХР виявив велику активність на міжнародному форумі.

Треба відзначити участь президента УХР, проф. д-ра В. Янова в щорічних нарадах Гол. Ради Міжнародної Унії Католицької Преси, до центрального проводу якої належить він від 1957 р., заступаючи на тому важливому терені цілу католицьку еміграційну пресу всіх національних груп з-поза залізної заслони. В 1961 році засідання Ради відбулися в Римі, і з тої нагоди всі учасники нарад були прийняті Св. Отцем на окремій авдієнції, в часі якої Папа сказав кілька слів до українського делеґата, які свідчать про Його тепле відношення до України, коли то Він підкреслив: „Україна — це країна, яка терпінням стверджує вічність Христової Істини! Скільки разів стрічаю представника її страдальної Церкви, стільки разів — навіть якщо мої уста мовчать — моє серце б'ється жвавіше".

Постійна участь у праці Централі згаданої Унії призвела до того, що в 1961 році включено проф. д-ра В. Янова в склад офіційної — п'ятичленної — делеґації Унії Католицької Преси на Загальні Збори т. зв. Конференції Міжнародних Католицьких Організацій, тобто „централі католицьких централь", в яких то Зборах українці приймали участь вперше. На засіданні одної з комісій звітував український делеґат про положення Української Церкви на Рідних Землях, а крім цього устійнив він напрямні постійної співпраці з Комісією, що занимається питанням переслідування Церкви і видає інформативний місячник „Відгомін переслідуваних".

В складі двадцятип'ятичленної делеґації „Пакс Романа" приймав проф. Янів участь у дуже важливій зустрічі із аналогічною делеґацією протестантської централі студентів та інтелектуалістів. Метою зустрічі було дійти до взаємного зближення в дусі вселенськости Церкви, а безпосередньою темою дискусії було питання постави християнина у сьогоднішньому світі широко розвинутої техніки. Ця зустріч залишила чимало суґестій, і ми мали нагоду використати їх у наших внутрішніх зустрічах із православними. Постійне взаємне наближування і зріст взаємного зрозуміння дозволяє плянувати на нашому терені поважні спільні студійні засідання чи з'їзди, які не залишаться без впливу на цілість нашого мислення та життя.

Українці прийняли теж, за традицією, участь у річній Асамблеї Пакс Романа, на якій в 1961 році відзначено урочисто 40-ліття тієї важливої міжнародної організації. Делеґат УХР входив у склад загальної делеґації „Обнови". На засіданнях Комісій звітували про працю студентської та академічної „Обнов" і цілого нашого організованого християнського життя п-і Лощенко - Кіс та Вcч. о. д-р І. Гриньох, відзначаючи, що для поширення обнов'янських ідей на наш загал Обнова тісно співпрацює із УХР.

Для скріплення нашої активности на міжнародному форумі та наших виступів на міжнародних конгресах УХР підготовив у співпраці із Асоціяцією Української Католицької Преси французькомовний меморіял про переслідування Церкви в Україні. Цей меморіял був згодом виданий старанням делеґатури УХР в Італії по італійськи, а старанням Крайового Об'єднання УХР у Німеччині по німецьки. Цей меморіял використало в інформуванні світової опінії десятки чужомовних органів, а зокрема повністю переклала його Редакція фляманського квартальника „Християнський Схід" і видрукувала його на своїх сторінках. На підставі тих матеріялів зладжено дві арабські брошури (старанням Ген. Вікаріяту в Ливані), які вже появилися великими накладами („Новий Мученик" — про Владику Гойдича" і про „Переслідування геро-катол. Церкви в СССР").

Німецьке видання цього меморіялу роздано учасникам конґресу „Церква у потребі", в якому українці від років приймають дуже активну участь. Делеґація УХР на цей конґрес була в 1961 році доволі сильна, і в її склад входили: мґр В. Кальваровський, проф. д-р О. Кульчицький, проф. Г. Мартинець та проф. д-р В. Янів. Останній прочитав теж коротку доповідь про стан Церкви в Україні. Годиться пригадати, що на тому Конґресі Апост. Екзарх Кир Плятон Корниляк відслужив Архиєрейську св. Літургію, до якої співав відомий „Візантійський хор" з Утрехту під диригентурою д-ра М. Антоновича. Хор виступив ще згодом на малому імпровізованому концерті, здобуваючи собі загальне признання. Група пластової молоді виступала з українськими танками та піснями на спільному фолкльорному „Вечері народів".

Треба пригадати про останній виступ української делеґації УХР на 2-ім Міжнароднім Конґресі Конференції про політичну війну совєтів. Про той конґрес, на якому делеґація УХР виступала поруч із делеґацією АБН та представником В-ва „Пролог", писали ми обширніше, а тому обмежимося до пригадки, що на Конґресі обидва делеґати УХР мали свої доповіді, які були включені в офіційну документацію конґресу та видані й роздані усім учасникам. Проф. д-р О. Кульчицький говорив на тему „Моральний спротив поневолених большевизмом народів повинен бути підтриманий Вільним Світом", а проф. д-р В. Янів н. т.: „До питання европейської єдности, як одної з можливостей спротиву большевизмові".

Як бачимо, виступи УХР на міжнародному форумі були не тільки численні, але й їх питома вага була чимала, тим більше, що українські делеґати мали три самостійні доповіді, а крім цього виступали із інформаціями на комісіях. Важливо також, що поширено коло наших зв'язків, а останній З'їзд УХР у Франції виявив, що ми здобули поважні симпатії серед братніх — поневолених Москвою народів (від яких привіти складали білоруси, литовці, лотиші, поляки, румуни та словінці).

Концерт камерної музики в Дітройті

Камерна музика не належить до масових мистецтв, але завдяки існуванню в Дітройті Квартету під керівництвом Т. Губіцького ми мали змогу частіше слухати цього жанру музики.

Концерт, про який пишемо, відбувся 26-го листопада м. р. Квартет був у новому і найліпшому складі, і кожний виконавець виявив високу технічну виробленість. Вони є члени Дітройтської Симфонічної оркестри: Р. Кнутсен — перша скрипка, Дж. Верінґ — друга скрипка, А. Бакман — чельо, М. Гіффорд — фортепіяно, Т. Губіцький — віоля та пані Еліза Які — арфа.

В першій частині програми виконано „Квінтет С-мажор" Д. Бортнянського. Цей музичний твір написаний для скрипки, альта, віольончелі, фортепіяно та арфи. Автор його був сильним майстром на полі творчости церковно-хорового співу. Лагідність гармонійного поєднання, плинне голосове ведення та загальна милозвучність стилю хорового письма Д. Бортнянського дуже виразно позначились на музичних якостях цього твору.

Цікаво познайомитись з стилем творчости нашого давнього композитора, Д. Бортнянського, в ділянці камерної музики. Виконавці дуже добре розуміли стиль твору й добу, коли його написано, тому так вдало й артистично передали твір.

Другою точкою був твір Василя Витвицького „Тема та варіяції" — для струнного квартету. Хоч твір короткий і не має клясичної форми, сонатної або хоча б тричастинної, все ж є цікавий і своєю формою, і музично - мистецькою вартістю. Характером — це музична гумореска, написана для струнного ансамблю. Автор використав сюжет народної пісні про комаря: „Ой, що ж то за шум учинився".

З першого ж такту гарним ритмічним членуванням і виразністю музичного наростання створюється образ урочистого піднесення уявного літання тих маленьких створінь, що зібрались на весілля комаря з мухою. Але ця виразність ідейно - образового задуму твору, його тема, далі тратиться через складність гармонії твору. Одначе музика звучить кольоритно, дякуючи вмілим оркестровим засобам, де варіяції переплітаються у виразному ритмі, наче мереживо.

Дует першої скрипки й чельо виявляє ту ж оркестрову вмілість автора, хоч здавалося, що тема скрипки мусіла б бути на першому пляні й динамічно сильнішою. Гарне враження справляють також імітаційні моменти.

Характерне звучання всього ансамблю вдало відтворює образ бурі, яким висловлюється „трагічний кінець" героя весілля, комаря, що його буря з дуба здула. Тут цілий комплекс цікавих імітаційних звучань, з мухою - цокотухою включно.

Публіка гарно й щиросердечно вітала присутнього на концерті автора, складаючи йому заслужену подяку.

Згаданий твір був уперше виконаний на концерті. У творчості Витвицького цей твір є одним з новіших його музичних писань. Виконання прозвучало вдало й ефектовно, і публіка заслужено оплескувала і виконавців також.

Третім у першій частині програми виконано твір „2-ий квартет" сучасного українського композитора Аркадія Филипенка, що живе й творить в Україні. Це повоєнний твір, закінчений у 1948 році, а вже в 1949 році по виконанні в Москві, він здобув признання прихильною рецензією в журналі „Советська музика". Сам автор називає сюжетом свого твору „леґенду про героїв - партизан", що відзначились діянням у німецькому запіллі.

У 1957 році, напередодні другого з'їзду совєтських композиторів А. Филипенко виступив у пресі з опозиційними висловлюваннями супроти партійної уніфікації в підсовєтському мистецтві, диктованої так званим „соціялістичним реалізмом". Він писав: „Це не значить, що ми повинні всі працювати в одному пляні; писати однаково, говорити тією ж самою мовою. Без мистецьких шукань не може бути справжньої творчости". Можливо тому Т. Губіцький вибрав до виконання „2-ий квартет" А. Филипенка.

По концерті ми довідались, що керівник Квартету Т. Губіцький поважно скоротив твір Филипенка для своєї програми. Правда, маестро Губіцький зробив це досить майстерно, і при слуханні твір звучав досить послідовно, як гарна музична цілість.

Композитор А. Филипенко виявив себе не великим дорібком, хоч до молодих авторів він не належить. Народився він у 1912 році, студіював у 30-их роках і тоді вже написав свій перший твір — „1-ий квартет".

Слухаючи „2-ий квартет", доводиться шкодувати, що такий обдарований і зі знанням композитор так мало себе виявив досі.

А. Филипенко вчився у Л. Ревуцького. Але у нього немає того народно - національного кольориту, що такий властивий Ревуцькому. У Филипенка можна було дочувати в деяких музичних образах звучання окремих ноток а то й коротких мелодійних зворотів української народної пісні з Закарпаття, що позначують, певно, місце дії в творі. Але з другого боку, Филипенкові не властивий і той уніфікований совєтський стиль, проти якого в музиці він мав відвагу виступити в пресі. Лише в кількох моментах можна було дочутися мотивів партизансько-совєтського шаблону, що переходили малими терціями в першій і другій скрипках.

Квартет Т. Губіцького.

В основному музичному матеріялі твір Филипенка звучить музикою великого стилю цілком нового українського звучання — перейнятий і ліризмом та мелодійною співучістю і глибоким драматизмом.

Останнім на концерті виконано „Квінтет А-мажор" для смичкового квартету та фортепіяно А. Дворжака. Від першої ноти до останнього звучання — усі епізоди й музичні образи цього твору — це зворушливі ліричні пейзажі рідної землі автора — Чехії. А основним засобом такого відтворення авторові послужила національна народна пісня.

Без рідної пісні неможливо передати не лише характер і почування народу, але, тим більше, специфічність краси й природи рідної землі. Щоб не порушити загального вмісту музики, її природної кольоритности, її національного характеру, автор застосовує гармонійні послання, що випливають з чеської національної музики.

Підсумок нашого огляду — смичковий Квартет Губіцького заслуговує на концертування по містах нашої країни і ми бажаємо йому успіхів і цьому напрямі. Нам дуже присмно, що Тарас Губіцький будучи американцем українського походження, приділяє увагу українській музиці. При цьому котілося б сказати, щоб ці зацікавлення маестро поширив на гарні зразки нашої камерної музики, такі як В. Костенка „Струнний квартет" як клясичне фортепіянове „Тріо" Віктора Косенка, та багато інших речей, які в 20-х роках виповнювали репертуари таких визначних українських філармонічних ансамблів, як квартети ім. М. Леонтовича, ім. Чайковського квартет Вільйома — знані на весь Совєтський Союз. Було б дуже цікаве, якби Т. Губіцький зумів дістати останній камерний твір Лятошинського „Український Квінтет", написаний 1956 р. Є написані квартети й інших українських композиторів: Миколи Колесси, Синиці. Це принесло б тільки успіх Квартетові, виступи якого любить і високо цінить американська публіка.

Петро Потапенко

ПРЕДСТАВНИК ЦЕНТРАЛІ УКК, АДВ. С. ЯРЕМА ВИСТУПИТЬ З ПРОМОВОЮ НА СВЯТІ ДЕРЖАВНОСТИ В ГАРТФОРД

Як в попередніх роках, так і в цім році українці Гартфорду урочисто відзначають Річницю Державности і Соборности Українських Земель.

На Святі, яке відбудеться в неділю 21 січня ц. р., крім мистецької частини виступлять з привітами мейор міста і представник поневолених народів. Запрошено на промовця англійською мовою адв. С. Ярему і українською мовою дир. Р. Романишина. В той день на ратуші будуть виставлені американський і український прапори а на Святі буде відчитана проклямація ґубернатора з нагоди Свята Державности.

Окрему увагу присвятиться схваленню резолюції у зв'язку з останньою заявою державного секретаря ЗДА.

Е. Гомотюк

● Варшавська преса повідомляє, що комуністичний Китай спровадив в минулому році 5,700.000 тони збіжжя і зерна з-закордону, щоб покрити харчовий недобір та протидіяти бодай частинно загрозі голодової катастрофи. Найбільш транспорти збіжжя китайські комуністи закупили в Канаді, а далі також в Австралії, Арґентині і Франції.

А. ЮРИНЯК

І КОБЗА, І ПІСНЯ ОДИН НЕСЛИ СТЯГ

До 50-річчя мистецької діяльности бандуриста В. ЄМЦЯ

Давно ти зродилась, козацькая пісне,
В широких, як море, Вкраїни степах.
З козацькою долею тісно злучились
І кобза, і пісня — один несли стяг.

То стяг був за волю народу й людини,
За віру, за батьківську честь та ім'я, —
Це все відбирали синам України
Бундючна Варшава і хижа Москва.

Недаром злий ворог-наїзник так люто
На наших співців-кобзарів позирав:
Ламались кайдани, честь рвалися пута,
Де спів той кобзарський лунав.

Лунав у боях, щоб завзяття будити;
В розлук сумний час розсівав тихий жаль
Матусі, сестриці, дружини, дівчини —
Коли козаченько в похід вирушав.

В дозвілля ж годину, як вгору злітали
Козацькії жарти й ковші мед-вина, —
До хвацького танцю бандура вже грала,
Метелиця звуків повітрям стрясала,
І приском вогненним кружляли слова!

— ⁂ —

Минули століття — вже інша доба.
Та пісня козацька і досі луна:
Її новочасні співають мистці,
І славна бандура у них у руці.

Минулої долі далекії дні,
Недоля сучасна, прийдешні бої —
Все в пісні злилось невмирущій . . .

І пам'ять народна повік не забуде
Давніших співців і нових імена;
Любов і подяку нестимуть їм люди
На рідній землі і в чужих сторонах!

В СОРОКОВИНИ ДЕНЬ ПІСЛЯ СМЕРТИ
бл. п.
д-ра Богдана КАРПЕВИЧА
будуть відправлені
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ І ПАНАХИДА
у П'ЯТНИЦЮ, дня 19-го СІЧНЯ 1962 р.
в год. 7:30 вечером
в церкві св. ЮРА в НЮ ЙОРКУ.
РІДНЯ

Представництво Уряду Української Народньої Республіки в США
запрошує Українське Громадянство на
ПАНАХИДУ
св. пам'яти
АНДРІЯ ЛІВИЦЬКОГО
Президента Української Народньої Республіки в екзилі, в 8-мі роковини Його смерти.
Панахида відбудеться у всіх православних церквах,
в неділю, 21-го січня 1962 р.,
після Літургії.
ПРЕДСТАВНИЦТВО УНР в США

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Невіджалуваного
МУЖА і ВУЙКА
бл. п.
д-ра Ярослава ЛЕВИЦЬКОГО
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ
в СУБОТУ, 27-го СІЧНЯ 1962 року
в українській католицькій церкві св. Йосафата
в ТРЕНТОНІ, Н. Дж.
ДРУЖИНА і РОДИНА

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ ВЛАСНОГО БУДИНКУ АКАДЕМІЇ
206 Вест 100 вул. — НЮ ЙОРК 25, Н. Й.
— відбудеться —
в неділю, 28-го січня 1962 року
в 5:00 год. дня.
ПРОГРАМА:
Відкриття урочистих зборів;
Вступне слово Юрія В. ШЕВЕЛЬОВА;
Подяка жертводавцям;
КОНЦЕРТ
(Яро МЕҐАСЮК, Зоя МАРКОВИЧ, Ганна ШЕРЕЙ, Вадим КПІА);
Кінцеве слово.
З нагоди відкриття Будинку Академії, влаштовано ВИСТАВКУ КАРТИН
Юхима Михайлова.
УВАН у США

Організація Державного Відродження України — (ОДВУ)
в Ню Йорку 10-ий Відділ
запрошує Українське Громадянство на
НОВОРІЧНИЙ БАЛЬ
в суботу, 20-го січня 1962 р.
в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ 140-142 2-га Евеню, Ню Йорк.
Смачний БУФЕТ в заряді Вп. Пань УЗХ.
Дохід призначений на будову пам'ятника Тараса Шевченка.
ПОЧАТОК — в год. 9:00 вечора.
ВСТУП: $2.50.
— До танців приграватиме оркестра — п. ОСЕРЕДЧУКА.
КОМІТЕТ

ПОВІДОМЛЕННЯ
Високошановних наших Клієнтів, українські Установи і Організації, які мають заборгування у „СВОБОДІ" з титулу своїх оголошень, просимо ВИРІВНЯТИ ЯКНАЙСКОРШЕ свої зобов'язання
АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ"

НА ЗАКІНЧЕННЯ ЮВІЛЕЙНОГО ШЕВЧЕНКІВСЬКОГО РОКУ
Хор КОБЗАР
(ФИЛАДЕЛФІЯ)
Филаделфія: Субота, 10-го березня 1962
Ню Йорк: Неділя, 8-го квітня 1962
НОВА ПРОГРАМА

З діяльности Відділу Зовнішніх Зв'язків ОУРДП в ЗДА

Українсько - Бразилійський Клюб виконав важливе завдання в справі популяризації українського імени і боротьби українського народу за визволення між урядовцями парляменту, сенаторами, членами сойму і населенням Бразилії. Уряд Парани прийняв Звернення Клюбу, в якому закликається до підтримки національно - визвольних рухів народів, поневолених СССР, та щоб през. Квадрос уповноважив делеґата Бразилії в ОН розпочати кампанію визволення України, Білорусі, Грузії та інших країн. Відділ Укр. Рев. Дем. Партії в ЗДА приєднується до акції Клюбу в Бразилії і вислав, з свого боку відповідні листи і меморандум ВО УНРади в ЗДА та промову конґресмена Фіґена таким діячам: през. Бразилії Квадросові, сенаторам та деяким політикам.

Часто в „Ню Йорк Таймсі" друкує свої статті на різні теми п. Спанел, голова Інтернешенел Лейтекс Корп. Відділ постійно тримає з ним зв'язок. В одному із листів ми вказували на потребу опублікування спеціяльної статті відносно російського колоніялізму і поневолених народів. Вислано текст резолюції „Тиждень Поневолених Народів". Маємо позитивні відповіді. В статті „поза хрущовською заслоною терору" п. Спанель пише про те, як Сталін вислав Хрущова, як „твердого большевика" на Україну „вичистити всіх і вся" і дав йому повновладсть над 40-мільйоновим народом. За 12 років перебування Хрущова на пості секретаря компартії України, він розстріляв 400,000 осіб, а мільйони ув'язнив, вислав або замучив.

Вже довший час після того, як із Дітройту передано по телевізії правдиву історію Московії, Нюйоркський університет похопився і почав надавати свою програму, так звану історію модерної Росії, спотворену москалями. Ця передача розпочалася десь у вересні 1961 р., і їй не видно кінця. Проф. Мендель почав свою історію про Росію тим, що князі Ігор, Олег, Ольга, Володимир Великий, Ярослав Мудрий є „рашен принс", та що Володимир прийняв православ'я для „раша". Пояснюючи період царствування Олексія, Петра I, Катерини II, ні одним словом не згадав про гетьманів Виговського, Хмельницького, Мазепу. Вже після листа Відділу проф. Мендель згадав і, та неохотно, про те, що Москва в XVI ст. була в конфлікті з шведами, татарами, поляками і вела наступ на Київ, Україну. Я написав листа - спростування такого змісту:

Дорогий п. професоре!

З величезним зацікавленням я чекав на Вашу телевізійну передачу про історію Росії. Я вважав, що американський народ, нарешті, буде знати правду про Росію і ті народи, які є поневолені москалями. Але сподівання марні. Така лекція викликала знервованість, розчарування, потрясення. Я подумав, як професор Нюйоркського університету сміє говорити неправду американському народові, студентам і школярам. Чи він дійсно не знає історії Росії? Київська Русь Україна, (а не Київ „раша" — м. с.), це — історія українського народу з його мовою, релігією, культурою і ні в якому разі Росії. Чому Ви не почали історії Росії від маленького московського князівства, а потім агресії, підкорення, завоювання України, Білорусії, Грузії, Вірменії, Ідель-Уралу, Туркестану, Сибіру, Естонії, Латвії, Литви, Польщі, Румунії, північної Кореї і В'єтнаму, Китаю, концентраційні табори, вбивства, переслідування, руйнація, і що сьогодні Москва, здійснюючи політику царів — завоювання світу, хоче поховати нас, американців. Ось про що мав би знати американський народ!

Жалію, що Нюйоркський університет став відділом московського університету. Фальсифікація, перекручення, переписування історії України і інших неросійських народів, що робить Москва і москалі — це Ви повторюєте теж саме у своїх лекціях і книжках. Час пробудитись! Америка в небезпеці! Будьте чесним і відвертим чоловіком перед своїм народом і країною, якщо почуваєтесь американцем!

З пошаною, М. С.

Подаю відповідь проф. Менделя.

Дорогий п. Семенець!

Дуже дякую за Ваш лист з 18 жовтня 1961 р. Дозвольте мені сказати відразу, що я цілком згідний з Вашими поглядами відносно сов. політичної системи і загрози її вільному світові. Відносно Ваших поглядів на моє подання терміну Київ Росія і його споріднення з Москвою, Росія, то тут є, звичайно, сильні доводи на Вашій стороні. Одна із моїх причин, чому я почав історію Росії від Києва Росія, — є проста, бо це є традиційна дорога трактування російської історії на заході і зразок, на котрому основуються тексти книжок і інші огляди базовані. Пригадайте, що в моїй із перших лекцій я підкреслив проблему, про яку Ви згадуєте в листі і зазначив, що було б можливим почати історію модерної Росії з московського періоду. Що більше, Ви повинні пригадати, що у моїм обговоренні Київ-Росія, я звертав увагу на лібералізм і демократизм, що тоді існували і гостру протилежність у теперішній час. Я смію також сказати, хоч я розумію, що це дає мало потіхи для українців, що присутність України в межах російської політичної системи мала дуже позитивний наслідок. Це було традиційне джерело відносного лібералізму західніх ідей і служило як цінний міст між культурним заходом і тою Росією. Ще раз дякую за Ваш лист. Я цілком симпатизую Вашим почуванням у цій справі.

З пошаною
Артур П. Мендель,
професор історії

Як бачимо, в ЗДА пішла мода на „традицію". І не дивно, чому і державний секретар Раск називає Україну „традиційною частиною СССР або Росії"; журнал „Лайф", пишучи про населення СССР, зазначує, що там живе 100 мільйонів росіян, а на спростування відповідають: „Американці популярно (традиційно — М. С.) називають мешканців СССР росіянами"...

Бажаючі послухати про історію модерної Росії і пізнати при тім, як знеславлюються історію України, стежте за телевізійною програмою. Надається два рази на тиждень, в 6 год. 30 хв. ранку на каналі 2-му. Свої заваги, поправки і протести надсилайте на адресу:

Mr. Arthur P. Mendel,
Professor of History,
New York University,
Office of Radio-Television,
Washington Square,
New York 3, N.Y.

М. Семенець,
секретар Відділу Укр. Рев. Дем. Партії в ЗДА.

Спорт

„ТРИЗУБ" ПОЧАВ ГРИ ЗА ЧАШУ ЗДА

Филаделфійський „Тризуб", який вже два роки держить у своїх руках чашу чемпіона ЗДА, станув минулої неділі 14 січня у Филаделфії до перших змагань за цей самий трофей 1962 року. Перемогою 2:0 над місцевим клюбом Джерман - Ганґеріянс закваліфікувався „Тризуб" до наступної рунди гор за Чашу. Перед „Тризубом" важке, але важне завдання здобути втретє для української дружини трофей чемпіона цілих ЗДА.

УСК Ню Йорк був змушений минулої неділі зійти переможеним у змаганнях за першенство Нім. Американської Футбольної Ліґи з німецьким клюбом Готою на грищі противників у Норт Берґен. УСК програв цю зустріч 2:1 і зійшов на четверте місце показника Ліґи. До цих змагань виступив УСК у резервовому складі, бо декількох його змагунів з Канади не з'явилися на змагання.

БАГАТОМОВНИЙ ЗНАК

Відвідувачі Головної Канцелярії УНС і „Свободи" знають, що біля будинку УНСоюзу на хіднику великими жовтими літерами написано, що там не можна зупиняти автомобілів. Це сповіщає також поліційна таблиця, що колись була приміщена на залізному стовпі праворуч будинку, але тепер прибита на дверях, бо стовп зламав хтось, що ... намагався там зупинити свій автомобіль. Поліція відмовлялась поставити другу таблицю, бо на це потрібно спеціяльного доручення „вищої влади". Такою „вищою владою" в місті виявився відомий наш громадянин і діяч, адв. Марсел Ваґнер. Одного дня йому потелефоновано про потребу додаткової таблиці, того ж самого дня уповноважений старшина поліції повідомив „Свободу", що така таблиця вже завтра буде і вона справді на другий день з'явилась, як це видно на фотознімці, разом з автомобілем „Свободи", що ним постійно доставляється газету на пошту, та з адв. Ваґнером, який сам прийшов перевірити, чи така таблиця справді вже приміщена. В таких обставинах знак, щоб не зупиняти автомобілів біля „Свободи", справді багатомовний. (Фото: „Свобода")

Золотий Ювілей Василя Ємця в Лос Анджелесі

Заходами Українсько - Літературно - Мистецького Об'єднання Каліфорнії (УЛМОК-а), українці Лос Анджелесу відзначили 50-річчя музично - творчої діяльности проф. Василя Ємця, найславнішого кобзаря - віртуоза, організатора першої Капелі Кобзарів - Бандуристів у Києві в 1918 році, а другої на чужині в 1924 році, у Празі, Чехо-Словаччині; першого організатора кобзарських шкіл на Рідній Землі на Кубані і на чужині в Празі і Подєбрадах в Чехо - Словаччині, творця нового типу класичної 62-струнної бандури, автора праць про кобзарів та кобзарське мистецтво в кількох мовах — Ювілейним Вечором, що відбувся 16 грудня 1961 року, в залі Дому Українського Культурного Осередку.

Свято відкрив проф. Валентин Гаєвський, голова УЛМОК-а. Іван Овечко прочитав поезію „Кобза", присвячену 50-річчю мистецької чинности проф. Василя Ємця. Доповідь про життьово - творчий шлях мистця прочитав п. Іван Діденко. „Про славу козацьку — про пісню кобзарську", власну поезію, присвячену Ювілятові, прочитав п. Анатоль Юриняк. Сонета, присвячена 71-річчю з дня народження проф. Ємця, „Ще рік" Івана Діденка по мистецьки продеклямувала Настуня Діденко. Молодий пяніст п. В.р...ко Балей прегарно виконав на фортепіяні „Лірницьку пісню" Барвінського. Статтю відомого музиколога д-ра Павла Маценка, з аналізою бандурної поеми Ювілята „В горах України", найновішої та найдовшої композиції проф. Василя Ємця, її слухання забрало 15 хвилин, записаної найбільшою голливудською фірмою „Капітоль" — прочитав п. Іван Ревенко.

Із цікавими спогадами про свою довгорічну працю над створенням нового типу бандури, яка була виставлена на сцені, виступив Ювілят. Виглядав він молодо, був у бадьорому й піднесеному настрої. З вдячністю зазначив, що його найбільша композиція „В горах України" присвячена його милій дружині Марії, що походила з роду славного гетьмана Петра Дорошенка. Вона була йому великою моральною підтримкою в тяжких хвилинах. Їх не бракувало під час роблення якого півдесятка експериментальних бандур, на що витрачено понад вісім років. Але, врешті, те, чого не змогли діпняти найкращі майстри музичних інструментів Голливуду та Лос Анджелесу, того доконав Ювілят.

Із затамованим диханням присутні прослухали його дві композиції: „З українських степів", що була одним з його найдавніших творів та „В горах України" — його найдовший та найновіший чисто струментовий твір.

Д-р Амврозій Вусик перечитав частину вітальних листів та телеграм, що наспіли від українців та американців. Від американців телеграм було вп'ять разів більше, ніж від українців. Були від них і вельми сердешні листи з признанням мистецьких заслуг нашого Ювілята. Були привіти й з Канади та Европи. Від українців мабуть найзворушливішим привітом, був привіт Голови Українського Культурного Осередку Лос Анджелесу мґра Веселого та старого українського громадського діяча й голови місцевого Українського Народного Союзу, п. Миколи Новака. Він згадав, як під час першого концертового турне Василя Ємця по Америці, під час його виступу в Ню Йорку, Ємець „полонив" публіку та що оплескам „не було кінця". Згадав він, як вітав тоді Ювілята від імени Комітету Українських Організацій Ню Йорку. Зі словесних привітів, яких було чимало, мабуть найдорожчим для Ювілята був привіт Володимира Божика, диригента капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка. Був на залі й інший її диригент Григор Китастий. На другий день, в тій же залі, на обіді в честь Митрополита Іоанна Теодоровича, ми бачили, як п. Китастий цілував Ювілята і щось йому розповідав.

Проф. Василеві Ємцеві було піднесено кілька букетів квітів, і його Дружині. Були й дарунки.

На останку, п. Іван Діденко прочитав власний вірш-привіт, присвячений Ювілятові.

Мистецьке оформлення сцени дуже гарно з артистичним смаком виконав артист-маляр п. Олександер Галас.

Раїса Діденко

Об'єднуються дві найбільші залізничі лінії

Ню Йорк. — 13-го січня появилося повідомлення про те, що директори двох найбільших залізничних ліній у ЗДА Пенсилвенія і Ню Йорк Сентрал вирішили об'єднатися в одну залізничу лінію, що має називатися „Пенсилвенія Ню Йорк Сентрал Транспортейшен Компані", яка буде заінкорпорована в Пенселвенії. Це об'єднання мусять ще одобрити збори уділовців обидвох залізничих компаній, а пізніше мусить на нього погодитися Міжстейтова Торговельна Комісія. Уділовці напевно погодяться на об'єднання, але МТКомісія може противитися цьому об'єднанню великих корпорацій, щоб не допустити до монополів. Проти об'єднання виступили вже робітничі організації, які побоюються того, щоб робітники не втратили праці внаслідок цього об'єднання.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

П'ЯТНИЦЯ, 19-го СІЧНЯ 1962:

NEW BRITAIN, Conn. — Річні Збори В-ва св. ап. Петра й Павла, Відд. 254, в год. 7:30 веч., в Укр. Горож. Клюбі. — Просимо усіх Членів прибути. — В. Романишин, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Місячні Збори Т-ва „Українська Січ", Відд. 170, в год. 6:00 вечером, в УНДомі. Просимо про присутність, з огляду на вибір делеґатів на Конвенцію УНСоюзу. — І. Грабар, секр.

СУБОТА, 20-го СІЧНЯ 1962:

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Річні Збори Відд. 204, в год. 7:00 веч., в залі ч. 43 УНДому. Присутність усіх членів обов'язкова. Буде звіт Управи і Контр. Комісії та вибір нової Управи на 1962 рік. У випадку малої кількости присутніх членів, — Збори відбудуться 1 годину пізніше і вони будуть важні. — В. Гасій, секр.

Філядельфія, Па. — Річні Загальні Збори Т-ва „Мир", Відділ 324, в год. 7:00 веч. Між іншим є дуже важні наради, тому просимо прибути обов'язково. — І. Струк, секр,

ПАТЕРСОН, Н. Дж. — Річні Загальні Збори Т-ва ім. Тараса Шевченка, Відд. 64, в год. 6:00 веч., в приміщенні п. Винярського, під ч. 482 Main St. Проситься Членів прибути на Збори і вирівняти свої залеглості. — Допушняк.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Річні і Місячні Збори Т-ва „Дарахівщина", Відд. 275, в год. 6:00 веч., в церковній залі при Greene & Sussex St. — Управа.

ДІТРОЙТ, Миш. — Річні Збори Т-ва „Згода", Відд. 20, в год. 4:30 по пол., в залі Укр. Дем. Клюбу, при 2376 Grayling Ці Збори перенесено з причини браку залі, тому на цих Зборах буде вибір нової Управи на 1962 рік. — И. Косій, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 117, в год. 7:00 веч., під ч. 33 Іст 7-ма вул. На Зборах буде вибір делеґата на Конвенцію УНСоюзу. Крім цього повідомляємо, що на Річних Зборах в дні 16-го грудня минулого року обрано нову Управу на 1962 р.: С. Кучма, предс.; Р. Іваницький, секр. і кас.; Гр. Стефанчин і Н. Деревянко, контролери. — Семен Кучма, предс. 214 E. 10th St. N. Y. 3.

АСТОРІЯ, Л. Ай., Н. Й. — Місячні Збори Б-ва св. о. Миколая, Відд. 5, в год. 7:00 веч., в церковній залі. Просимо всіх прибути, бо на порядку дня буде звіт Контролі за останній квартал та вибір делеґатів на Конвенцію УНСоюзу. Повідомляємо, що на Річних Зборах перевибрано ту саму Управу на 1962 рік. — М. Левицький, предс.; А. Климишин, кас.; І. Сидор, секр. Адреса секретаря: 31-32 — 36th St., Astoria, L. I. Tel: RA 8-6033

• РОЗШУКИ •

Розшукую мого брата ЮСЬКА КРИЦЬКА, походить із села Слухині, пов. Добромиль, тепер перебуває в Америці. Хто знав би про нього, або він сам, прошу писати на адресу:
Anna KRYCKO
Arlington Street
Winnipeg 10, Man., Canada

Юлія Олач пошукує свого мужа НИКОЛАЯ ОЛАЧ, який походив із села Торченовичі, пов. Самбір, та який прибув до Америки і звідси нема жадної вістки, де він знаходиться. Хто знав би де він знаходиться, просимо ласкаво писати на адресу:
Mrs. Ann Strong
1701 Shady Dr.
Farrell, Pa.

ТАРЗАН, ч. 4774. Призначені на смерть!

Змагаючися з часом, Тарзан перейшов по висячому мості, випереджуючи своїх втомлених компаньйонів.

Він проліз через корчі на галявину, звідки видко було село...

Він бачив близнюків Остін, оточених несамовитими, в списи озброєними дикунами... Які танцювали до смертного биття барабанів!